

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/177/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1521203754
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1521203754.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členov senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej v právnej veci starostlivosti o maloleté deti: S. Z., narodená XX.XX.XXXX, a S. Z., narodená XX.XX.XXXX, obe bytom u matky, obe zastúpené kolíznym opatrovníkom - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom: Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, deti rodičov: matka - O. Z., narodená dňa XX.XX.XXXX, trvale bytom: O. XX, XXX XX N., a otec - L. Z., narodený dňa XX.XX.XXXX, trvale bytom: C.G. X, N., aktuálne bytom na adrese: Lotyšská 48, 821 06 Bratislava, zastúpený - JUDr. Soňa Tóthová, advokátka, so sídlom: Šafárikovo námestie 2, 811 02 Bratislava, v konaní na návrh otca o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 18.10.2021, č. k. 22P/58/2021-19, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava V zo dňa 18.10.2021, č. k. 22P/58/2021-19 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava V uznesením zo dňa 18.10.2021, č. k. 22P/58/2021-19, zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa otec domáhal úpravy styku s maloletými deťmi. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia uviedol, že návrhom doručeným súdu prvej inštancie, otec žiada súd o nariadenie neodkladného opatrenia tohto znenia: „Súd upravuje styk otca s maloletou S. Z., nar. XX.XX.XXXX a maloletou S.F. Z., nar. XX.XX.XXXX tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletými v každom párnom kalendárnom týždni od piatka od 15.00 hod. do nedele do 15.00 hod., v každom nepárnom kalendárnom týždni v pracovných dňoch v pondelok, v stredu a v piatok od 15.30 hod. do 19.00 hod. stým, že otec si maloleté deti prevezme a odovzdá v mieste bydliska matky. Alternatívne: Súd upravuje styk otca s maloletou S. Z., nar. XX.XX.XXXX a maloletou S.F. Z., nar. XX.XX.XXXX tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletými v každom párnom kalendárnom týždni v sobotu od 10.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu od 10.00 hod. do 18.00 hod. počas prvých štyroch realizovaných stretnutí a potom od piatka od 15.00 hod. do nedele do 17.00 hod., v každom nepárnom kalendárnom týždni v pracovných dňoch v pondelok, v stredu a v piatok od 15.30 hod. do 19.00 hod. stým, že otec si maloleté deti prevezme a odovzdá v mieste bydliska matky. Matka je povinná maloleté na styk s otcom riadne pripraviť a odovzdať ich otcovi v určenom čase v mieste bydliska matky a po ukončení styku ich od otca riadne prevziať v mieste bydliska matky. V prípade, ak v čas určený na styk s otcom sa budú maloleté nachádzať v školskom zariadení, otec si maloleté prevezme v určenom čase v školskom zariadení, a po skončení styku ich odovzdá matke v mieste jej bydliska.“

3. Návrhom vo veci samej zo dňa 12.01.2021 vedeným na súde pod sp. zn. 22P/7/2021, sa otec domáha zmeny rozsudku Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 59P/152/2019 zo dňa 13.10.2020, ktorým bola schválená rodičovská dohoda ohľadom úpravy styku otca s maloletými deťmi tak, že otec je oprávnený sa stýkať s maloletými deťmi každý párný kalendárny týždeň v sobotu od 14.00 hod. do

18.00 hod., každý párny kalendárny týždeň v nedeľu od 10.00 hod. do 14.00 hod. bez prítomnosti partnerky otca s tým, že otec si maloleté deti prevezme a odovzdá v mieste trvalého bydliska matky alebo v mieste zamestnania matky. Svoj návrh na zmenu úpravy styku otec odôvodňuje podstatnou zmenou pomerov, ktorá nastala od poslednej úpravy styku. V čase pred podaním návrhu vo veci samej od posledného rozhodnutia súdu ohľadne úpravy styku sa styk otca realizoval iba s maloletou S. v dňoch 31.10.2020, 01.11.2020, 14.1.2020 a 15.11.2020 a 13.12.2020. Styk s maloletou S. sa realizoval dňa 12.12.2020, keďže podľa tvrdení matky, maloletá S. sa s otcom nechce stretávať. Ďalšie styky sa realizovali v priebehu mesiaca január a február podľa rozsudku. Bližšie dôvody odmietania styku s otcom zo strany maloletej S. neboli otcovi vysvetlené, pričom matka tvrdí, že dcéru nemôže nútiť na styk s otcom. Na prosby ohľadom zlepšenia vzájomnej komunikácie a motivovania S. na styk matka nereagovala, táto dlhodobo nerešpektuje otca ako plnoprávneho a rovnocenného rodiča, snaží sa ho vylúčiť zo života maloletých, eliminovať jeho vplyv na výchovu maloletých, nachádza si množstvo dôvodov, pre ktoré sa styk nerealizoval alebo sa odložil (napríklad v čase vzniku pandémie spojenej s ochorením COVID-19), doma pri rozhovore s deťmi oslovuje otca krstným menom L., hovorí deťom, aby ho tiež oslovovali L., a slovom otec majú oslovovať terajšieho manžela matky. Otec nadobudol pocit, že matka deti negatívne ovplyvňuje, čo sa týka ich vzťahu k nemu, manipuluje ich v negatívnom smere, aby odmietali otca, ako aj jeho partnerku. Preto aj z týchto dôvodov bol nútený požiadať kolíznu opatrovníčku o pomoc, ktorá mu odporučila podať návrh na výkon rozhodnutia a domáhať sa svojich práv na súde. Až po realizácii informatívneho výsluchu, ktorý sa v tejto veci konal dňa 05.03.2021, a výchovného vplyvu súdu, keď bola matka zo strany súdu poučená nielen o nutnosti dodržiavania rozhodnutí súdu, ale aj nevyhnutnosti spolupráce s vhodným akreditovaným subjektom, za účelom komunikácie s otcom a realizácie styku aj ohľadne S., sa styk začal realizovať u obidvoch maloletých. Styk otca s obidvoma maloletými sa realizoval dňa 13.03.2021, 20.03.2021, 21.03.2021 (náhradný termín), 27.3.2021, 28.03.2021, 03.04.2021, 04.04.2021, 05.04.2021 (náhradný termín), 10.04.2021, 11.04.2021, 17.04.2021 (náhradný termín), 08.05.2021, 09.05.2021. Po pojednávaní, ktoré sa v tejto veci konalo dňa 03.06.2021, sa styk otca s maloletými realizoval v mesiaci jún 2021 podľa rozsudku. V mesiaci júl 2021 sa styk realizoval tak dňa 03.07.2021, ďalší deň 04.07.2021, na veľké prianie maloletých ostali maloleté dňa 04.07.2021 aj na noc, ktorú strávili u v byte u otca. Styk, ktorý sa mal realizovať v dňoch 17.07. a 18.07.2021 bol zrušený kvôli práceneschopnosti a zdravotným problémom na strane otca. Následne sa styk maloletých s otcom realizoval v dňoch 31.07.2021 a 01.08.2021, keď maloleté ostali opäť s otcom na víkend, ktorý trávili u jeho matky, pričom tento čas strávili spolu aj s dcérou partnerky otca S. G. a s maloletým synom otca a jeho partnerky L.. Rovnako sa realizoval aj styk v dňoch 14.08.2021 a 15.08.2021. Ďalší termín v dňoch 28.08.2021 a 29.08.2021 sa napriek želaniu maloletých realizoval bez prespatia, keďže matka nesúhlasila s prenocovaním maloletých s odôvodnením, že dňa 02.09. sa začína školský rok (pričom do začiatku školského roka ostávali ešte tri dni). Matka nebola ochotná vyhovieť prosbám detí, aby aj v tento termín ostali u otca aj s prenocovaním napriek tomu, že jej v tom reálne nebránila žiadna prekážka. Je zrejme, že je potrebné aby bol styk otca s maloletými deťmi upravený súdom a aby nad matkou mala dohľad a vplyv inštitúcia (súd, kolízny opatrovník) a aby o styku rozhodol súd, keďže matka dobrovoľne otcovi deti nedá, a komunikuje aj maloletým, že otec musí dodržiavať súdne rozhodnutia. Porušovanie rozhodnutia na jej strane však matka odôvodňuje nezáujmom na strane maloletej S.. Až pod vplyvom súdnych konaní matka dodržiava spôsob a termíny styku, je „ochotná“ deti nechať u otca aj s prenocovaním a to, čo podľa jej slov doposiaľ nešlo, odrazu ide. Ďalší termín styku bol v dňoch 11.09.2021 a 12.09.2021. Matka predtým v piatok dňa 10.09.2021 bez udania dôvodu otcovi oznámila, že si nebude môcť vziať deti o dva týždne (t. j. 25.09. a 26.09.2021), a že mu dáva náhradný termín počas nastávajúceho termínu styku v dňoch 11.09. a 12.09.2021 tak, že môže byť s deťmi v obidvoch dňoch o 4 hodiny dlhšie. Matka určila otcovi náhradný termín, i keď neexistoval reálny dôvod na zmenu termínu styku a určila ho podľa toho, ako to jej vyhovovalo. Otec nemal vysvetlený dôvod tohto konania matky, avšak v záujme maloletých s tým súhlasil. Počas styku v dňoch 11.09.2021 a 12.09.2021 sa otec dozvedel od maloletej S., že o dva týždne bude mať v sobotu (25.09.) oslavu narodenín a v nedeľu (26.09.) bude sláviť prvé sväté prijímanie, o čom otec nevedel. Je zrejme, že matka od dcéry zistila, že otec o prvom svätom prijímaní už vie. To viedlo matku k tomu, že mu túto skutočnosť oznámila formou správy v telefóne dňa 12.09.2021. Z uvedeného vyplýva, že matka nemala v záujme skôr informovať otca o tejto významnej udalosti a nemala v záujme mu oznámiť skutočný dôvod udeľovania náhradného termínu styku. Urobila tak iba z dôvodu toho, že sa maloletá S. s touto skutočnosťou otcovi zdôverila. Otec bol postavený pred hotovú vec, a keďže nechcel dcére pokaziť jej slávnosť, súhlasil s tým, aby sa v čase určenom pre jeho styk tento nerealizoval. Otec bol pozvaný na účasť na omši na prvom svätom prijímaní, avšak na slávnostný obed pozvaný nebol. Ak matka chce a javí vôľu, resp. ak to jej vyhovuje, nemá problém

ponechať deti u otca aj dlhšie, ako je stanovený čas styku a dokonca aj na prenocovanie. Styk otca s maloletými prebieha v tomto občasne rozšírenom režime absolútne bezproblémovo a deti radi ostávajú s otcom aj na prenocovanie. Otec veľmi vhodne zvolil miesto spoločného víkendku realizovaného po dlhšej dobe u starej matky, čím deti mohli prirodzene a postupne znovu nadviazať spoločný dlhšie trvajúci kontakt s otcom. Otec má za to, že rovnako bezproblémovo bude prebiehať aj víkend v domácnosti otca. Preberanie detí, ako aj samotný styk otca s maloletými prebieha pokojne. Otec, ako aj deti sa na styk tešia, užívajú si spoločne strávený čas, deti sú uvoľnené, veselé, čas s otcom si užívajú, navštevujú ZOO, kiná, múzeá, mestá, chodia na prechádzky do prírody, hrajú sa spolu. Deti si žiadajú byť s otcom viac. Obnovené stretnutia a najmä stretnutia v širšom rozsahu aj s prenocovaním naplňujú svoj účel v tom zmysle, že napomáhajú zdravému psychickému a fyzickému vývinu maloletých, ktoré si potrebujú vytvárať a budovať vzťah nielen s matkou, ale v rovnocennej miere aj s otcom. Styk otca s deťmi v širšom rozsahu, ako je určené, a aj s prenocovaním u otca, je viac než želaný na strane otca aj na strane maloletých. Je však podmieňovaný vôľou, či nevôľou matky, ktorá je však často v rozpore so záujmami maloletých detí. Pokiaľ matka tvrdila, že staršia S. potrebuje čas a žiada otca, aby jej dal viac času - toto tvrdí matka opakovane; tvrdila to v predošlých konaniach vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti v roku 2017, pri nariadení neodkladného opatrenia v roku 2019, pri rozhodovaní súdu v roku 2020, tvrdila to aj na informatívnom výsluchu dňa 05.03.2021. Otec má za to, že i keď na plnenie takejto požiadavky matky nebol podložený a racionálny dôvod, otec rešpektoval a zohľadňoval vôľu maloletej S. a netlačil na ňu, nevynucoval si styk. Otec však mal vždy pocit, že odmietanie styku zo strany maloletej S. nie je vlastným rozhodnutím S.. Otec svoju dcéru pozná, majú výborný vzťah, ľúbia sa a ona ho doposiaľ nikdy neodmietala. V prítomnosti otca sú obidve deti uvoľnené, veselé. Otec vníma, že deti si od istého času pred ním občas dávajú pozor na to, čo povedia, alebo staršia dcéra upozorní mladšiu, aby niečo pred otcom nerozprávala, lebo mama by sa hnevala. Niekedy sa až zľaknú, keď niečo povedia, čo zrejme nemali, a cítia v nich napätie a obavy z toho, čo povie mama (viď prvé sväté prijímanie). Otec má za to, že ide o zrejme signály manipulácie detí zo strany matky, keď deti už vedia, čo majú a čo nemajú pred otcom hovoriť, keď prebiehajú doslova vypočúvania detí matkou po návrate od otca. Odmietanie otca zo strany S. ustúpilo najmä od momentu uskutočnenia informatívneho výsluchu v marci 2021, na ktorom bolo matke súdom vysvetlené, ako má pristupovať k deťom, aké sú práva otca, a aké dôsledky môže mať na dieťa prerušenie vzťahu s otcom. I v tomto smere sa ukazuje výrazný vplyv matky, ktorej odmietanie či neodmietanie otca sa prejavuje v správaní sa predovšetkým S.. Okrem toho matka bráni deťom v telefonickom kontakte s otcom. Je priam nemožné pre otca sa deťmi skontaktovať prostredníctvom mobilného telefónneho čísla matky. Matka využíva takmer výlučne formu SMS komunikácie, resp. chatovej komunikácie cez aplikáciu WhatsApp. Matka vo svojich vyjadreniach naďalej spochybňuje schopnosť otca sa o maloleté deti postarať, pričom uvádza, že deti chodia od otca špinavé, doškriabané a dotrhané. Zo strany matky ide opäť len o prehnané a neadekvátne zveličovanie zašpinenej pančušky na mieste chodidiel, čomu sa pri hre vo vonkajšom prostredí nedá zabrániť, na druhej strane však obuv deťom na čas styku zabezpečuje matka, ktorá zrejme v ten čas nezvolila deťom vhodnú obuv (sandále), cez ktoré prenikla špina až na odev. Inak sa deti zašpinia ako každé bežné dieťa, či už pri jedení alebo pri hre, čo však v žiadnom prípade nemožno hodnotiť ako výsledok neschopnosti otca sa o deti riadne postarať alebo o nevhodnosti jeho výchovného vplyvu na deti. Rovnako to platí aj vo vzťahu ku škrabancom alebo modrinkám, ktoré si deti pri hre ľahko spravia. U maloletých nejde o žiadne veľké alebo opakovane vznikajúce modriny, ide o občasné modrinky spôsobené pádom po potknutí sa na zem alebo pádom z preliezačky, čo za žiadnych okolností neznamená, že otec vystavuje deti nebezpečenstvu alebo hrozby zranenia, keďže k zraneniu detí dochádza aj v prítomnosti matky (dcéra si dvakrát zlomila ruku, čo matka označila slovami, že sa nič hrozné nestalo). Modrinky a špinavé pančušky u otca však považuje za niečo neprijateľné a neakceptovateľné a vyhodnocuje to ako neschopnosť otca sa o deti postarať. Matka všetky modriny považuje vzniknuté zásadne počas styku s otcom. Matka teda robí zjavné rozdiely medzi rodičmi, zjavne kladie na otca neprímerané nároky a vyhľadáva dôvody na (neexistujúce) zlyhania otca. Čo sa týka podania nevhodného lieku, ktorý je opakovane súčasťou argumentácie matky proti rozšíreniu styku - celá situácia vznikla výlučne z dôvodu nedostatočnej informovanosti otca o liekoch ordinovaných maloletej S.. Matka v decembri 2018 odovzdala otcovi maloletú S. chorú, pričom nepodala otcovi informácie, že maloletá z dôvodu choroby brala antibiotiká, a že jej boli vysadené z dôvodu prejavu nežiaducich účinkov (to sa otec dozvedel až následne od pediatričky maloletej). Keďže u maloletej S. pretrvával kašeľ, otec podal maloletej bylinný sirup, ktorý deti bežne u otca užívali aj počas predchádzajúcich ochorení bez problémov. V posledný deň styku pred odovzdaním maloletej matke u maloletej S. došlo ku vzniku kožných vyrážok na rukách. Je však nutné v tejto súvislosti uviesť, že tieto prejavy kožného ochorenia mala maloletá S. vždy, keď sa blížil koniec styku s otcom a odovzdanie matke, čo je zrejme možné pripísať psychosomatickému prejavu

stresu, resp. prejavu atopického ekzému, prípadne obidvoch faktorov. Prejavy kožného ochorenia v danom čase sa v ničom nelíšili od predošlých prípadov. Žiaden opuch tváre ani iné reakcie u maloletej S. u otca nenastali. Otec aplikoval maloletej na vyrážky masť. Po odovzdaní maloletej S. matke táto telefonicky kontaktovala otca, že u maloletej zo sirupu, ktorý jej podal, nastala alergická reakcia v podobe vyrážok a opuchu na krku, tvrdila, že ju ohrozil na živote, a že mu už deti nikdy nedá. Matka nepodala otcovi informáciu, či bezodkladne vyhľadala lekársku pomoc. Z ďalšieho sledu udalostí otec má za to, že tak matka neurobila a mal za to, že alergická reakcia odoznela a nebola závažná. Otec túto skutočnosť nebagatelizuje, naopak veľmi ho táto situácia mrzí, ale nie je jediným, kto túto situáciu zapríčinil. Otec podal maloletej bylinný liek v najlepšom úmysle, aby pomohol maloletej zmierniť príznaky kašľa nemajúc vedomosť o braní antibiotík a už vôbec nie o prejave nežiaducich účinkov antibiotík u maloletej S.. Ako je vyššie opísané, o týchto sa dozvedel až následne od detskej lekárky O.. G.. Za predpokladu, že u maloletej skutočne došlo k zhoršeniu kožných vyrážok a opuchu tváre (čo nevyplýva zo žiadnej lekárskej správy), nie je vylúčené, že táto alergická reakcia vznikla na antibiotiká, rovnako nie je vylúčené, že išlo o reakciu na bylinný sirup, alebo o už známu reakciu dieťaťa na stres. Toto otec považuje za hrubé pochybenie na strane matky, keď ho neinformovala o takej závažnej skutočnosti, ako je vznik nežiaducich účinkov lieku u maloletej S., ktoré navyše nastali bezprostredne pred prevzatím maloletej do starostlivosti otca. Ak by otec vedel o takejto dôležitej skutočnosti týkajúcej sa maloletej S., určite by okamžite kontaktoval detskú lekárku, za účelom získania podrobnejších informácií o jej zdravotnom stave a maloletej by nepodal bylinný sirup v obave o vznik ďalších nežiaducich účinkov, resp. by sa o jeho podaní vopred poradil s lekárom. Preto za vznik celej situácie tvrdenej matkou nemôže za žiadnych okolností niesť zodpovednosť otec, resp. iba otec. Konanie matky považuje otec za vrcholne nezodpovedné a jej tvrdenia týkajúceho „zlyhania“ otca a „ohrozenia života maloletej otcom“ považuje za hrubé a neetické obviňovanie jeho osoby za situáciu, ktorú nemohol predvídať ani jej predísť, a to ani pri najvyššej miere náležitej starostlivosti a opatrnosti. Naopak, neinformovaním otca o takej závažnej skutočnosti, ako je vznik nežiaducich účinkov na liek u maloletej práve matka ohrozila zdravie maloletej a to nielen pri vyššie opísanej udalosti, ale i pre akúkoľvek situáciu do budúcnosti súvisiacu s možným ochorením maloletej. Navyše matka porušila povinnosť rodiča riadne a včas informovať druhého rodiča o zdravotnom stave dieťaťa. Pokiaľ matka poukazuje na to, že obidve deti majú alergie, o čom má otec mať vedomosť, o čom predložila aj lekársku správu od O.. G. zo dňa 08.05.2020, otec uvádza, že z tejto lekárskej správy vyplýva u maloletej S. všeobecne zvýšená chorobnosť spojená s nástupom do kolektívu, imunodeficit, drobné vyrážky v tváričke. U maloletej S. boli diagnostikované prejavy atopického ekzému a potvrdená hraničná alergia na bielkovinu kravského mlieka. Lekárka uvádza, že matkou bolo pri návšteve v ambulancii v 01/2019 udávané zhoršenie kožného nálezu po návšteve otca a pridruženom opuchu tváre po podaní bylinného sirupu. Lekárka tento stav ani jeho závažnosť nehodnotí, nakoľko nebola pri tom, t.j. matkou predložená lekárska správa neobsahuje žiadne také informácie a záznamy o zdravotnom stave oboch maloletých, z ktorých by vyplývalo jednak zhoršenie zdravotného stavu u maloletých - toto lekárka nekonštatuje, a príčinná súvislosť medzi pobytmi detí u otca a matkou tvrdným zhoršením zdravotného stavu. Zaznamenaný atopický ekzém, alergie a predispozícia maloletých na alergie aj v rámci rodinnej anamnézy môže byť tiež významným faktorom podieľajúcim sa na vzniku alergickej reakcie u maloletej S. po lieku. Zároveň O.. G. neuvádza v správe u detí žiadnu alergiu na byliny, pričom matka svoje závery na tejto alergii stavia. Táto skutočnosť, ktorá sa stala pred tromi rokmi, nemôže byť dôvodom na spochybňovanie schopností otca sa o deti postarať a tvrdenia matky o nezodpovednosti otca sú prehnaté a zveličené. Matka ponechávala maloleté s otcom v čase, keď boli v omnoho útlejšom veku a to aj na celé víkendy, pričom mu dôverovala a nikdy sa nič deťom nestalo. Tvrdenia matky sú iba snahou matky degradovať otca a jeho rodičovské schopnosti. Z konania vyplynulo, že matka má potrebu kontroly nad deťmi, otcom, nad spôsobom, akým otec trávi čas s deťmi, čo od detí preveruje, následne analyzuje, hodnotí v neprospech otca (viď výsluch matky v konaní vo veci samej). Matka by nemala určovať program a spôsob trávenia času otca s maloletými počas stretnutí s otcom. Styk otca s dcérami by mal organizovať a riadiť otec. Postoj matky je pritom zrejmý, nakoľko využije každú jednu príležitosť, aby otcovi vytýkala nedostatočnú starostlivosť, alebo jeho rodičovskú nespôsobilosť. Matka si v mnohých svojich tvrdeniach odporuje, keď na jednej strane jej prekáža, že otec chodí s deťmi von do prírody, na ihriská a podobne (kde sa deti aj zašpinia), na druhej strane druhej pri pobyte v domácnosti jej prekáža, že otec sa dostatočne deťom nevenuje. Otec tvrdenia matky ohľadom uplakaní maloletých, ako aj zlého psychického rozpoloženia maloletých po styku s otcom popiera, má za to, že maloleté sú počas styku s ním a v jeho domácnosti spokojné, nevykazujú žiadne známky smútku a nestalo sa ani raz, že by sa pomočovali, alebo že by plakali alebo kričali. Pokiaľ u matky dochádza k tomu, že maloleté sú plačlivé, prípadne sa pomočujú, je to zrejme dôsledok situácie, v ktorej sa maloleté u matky nachádzajú, či ide o prejav toho, že maloletým otec chýba, keďže za posledné tri roky nemohol

byť s nimi plnohodnotne, pričom do rozvodu rodičov v roku 2016 boli na jeho prítomnosť a starostlivosť zvyknuté. Čo sa týka vylúčenia partnerky otca z prítomnosti pri styku otca s maloletými, toto je absolútne neprimerané, neadekvátne, ale najmä tiež absolútne neodôvodnené. Maloleté majú partnerku otca rady a až do rozhodnutia súdu o jej prítomnosti pri styku v podobe neodkladného opatrenia, sa s ňou stretávali, tešili sa na ňu, užívali si s ňou strávený čas, nemali s ňou najmenší problém. Dôvod, pre ktorý bol upravený styk otca s maloletými v neprítomnosti partnerky otca v konaní pod sp. zn. 59P/152/2019 bol vykonávaný matkou a jej intenzívnou, osočujúcou až agresívnou taktikou založenou výlučne iba na jej subjektívnom negatívnom vzťahu k partnerke otca a predsudkoch. Matka uvádzala a naďalej uvádza ničím nepodložené tvrdenia o tyranizovaní a citovom vydieraní maloletých zo strany partnerky otca, jej agresívnom, výbušnom a nevhodnom správaní, ktoré má podľa matky vyplývať z toho, že vyrastala v detskom domove, a ktoré má smerovať k údajnému strachu, traume a odmietaniu partnerky otca zo strany maloletých, avšak tieto tvrdenia nikdy neboli preukázané. Úprava styku otca s maloletými je v rozpore so záujmom maloletých. Touto úpravou styku súd poskytol právnu ochranu konaniu matke, ktorá vylúčila otca zo starostlivosti o maloleté deti a partnerku otca z prítomnosti pri styku otca s maloletými deťmi. Predmetné rozhodnutie bolo vydané iba na základe osočujúcich a obviňujúcich tvrdení matky na adresu otca a jeho partnerky, bez existencie jediného dôkazu preukazujúceho potrebu nariadenia takto obmedzujúceho styku. Ide o neodôvodnené rozhodnutie, ktoré neprimerane zasahuje do práv maloletých, otca a jeho partnerky. Súd v uznesení pod sp. zn. 59P/152/2019 zo dňa 04.11.2019 okrem iného skonštatoval, že povinnosťou matky bude rešpektovať právo otca na styk s deťmi, ako aj právo detí na styk s otcom a zbaviť sa predsudkov a obáv z toho, že by deti boli v prítomnosti otca nejakým spôsobom ohrozené. Matka by v deťoch nemala evokovať pocit očakávania negatívnych zážitkov s otcom, a že sú otcom alebo jeho partnerkou nejako ohrozené. Matka je povinná deti na styk s otcom riadne pripraviť, a to nielen ich vybaviť počas a ročnej dobe zodpovedajúcim oblečením a obutím, ale tiež im vysvetliť, že sa s otcom stretnú a stravia s ním čas. Matka sa musí zdržať otvorených prejavov antipatie k otcovej partnerke, podporovania ich obáv zo stretnutia s otcom, ako aj z jej neprítomnosti pri realizácii styku. Otec by sa mal poučiť zo situácie, keď mal zanedbať zdravotnú starostlivosť o deti a podceňiť zdravotný stav dcéry. Kolízna opatrovníčka v konaní pod sp. zn. 59P/152/2019 uviedla, že deti sa počas pohovoru nestťažovali na to, že by chodili u otca špinavé, byt bol na veľmi vysokej hygienickej úrovni. Podmienky pre pobyt detí sú tam veľmi dobré, v byte majú deti dostatok miesta na prespanie. Prítomná bola partnerka otca, ktorá mala na rukách mesačné dieťa, tiež jej dcéra, ktorá sa hrala a potom si sadla k bábätku. Kolízna opatrovníčka, ani kolegyňa, ktorá s ňou mala šetrenie, nemali dojem, že by partnerka otca mala agresívne sklony, zaznamenali veľmi dobrý partnerský vzťah medzi otcom a partnerkou. S maloletými bola komunikácia zhoršená. Navyše kolízna opatrovníčka uviedla, že deti sú dostatočne veľké na to, aby mohli byť s otcom aj viac ako 4 hodiny, a taktiež si myslí, že deti môžu byť aj zmanipulované aj voči partnerke otca. Už v konaní pod sp.zn. 59P/152/2019 mal súd ustálené, že matka maloletých detí prechováva voči partnerke otca negatívny postoj, zášť, nevraživosť, predsudky, ktoré sa pretavili do jej celkového postoja tak ku partnerke otca, ako aj k otcovi a ním uplatňovaných rodičovských práv, a preto v odôvodnení uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia uložil matke vyššie popísané povinnosti. Tieto však matka neplní a naďalej vedie doslova boj proti partnerke otca. Zo strany matky ide o absurdné, až obľudné vykresľovanie partnerky otca ako osoby agresívnej, tyranskej, závadovej, ukričanej a podobne, ktoré tvrdenia sa absolútne nezakladajú na pravde a sú iba výsledkom negatívneho postoja matky voči partnerke otca, na ktorý už súd upozorňoval v predošlých konaniach. Tieto ničím nepodložené tvrdenia matky nemôžu byť podkladom toho, aby naďalej pretrvával takto nastavený styk otca a obmedzovanie jeho partnerky v slobode pobytu. Matka podala na súd prvej inštancie dňa 08.12.2017 návrh na úpravu styku, ktorý bol vedený pod sp. zn. 22P/211/2017. Matka v tom čase navrhovala upraviť styk otca každý druhý víkend od soboty od 18.00 hod. do nedele do 17.00 hod., 7 dní počas letných prázdnin, 2. sviatok vianočný a každé párne veľkonočné sviatky, t. j. navrhovala ešte širší styk, ako navrhoval otec v konaní pod sp. zn. 59P/152/2019 a ako navrhuje týmto neodkladným opatrením. Matka z dôvodu dohody a vykomunikovania si vzťahových záležitostí s otcom maloletých detí vzala návrh vedený pod sp. zn. 22P/211/2017 späť. Matka opiera svoju súčasnú argumentáciu na takmer zhodných tvrdeniach, na ktorých zakladala jej predošlý návrh na úpravu styku otca s maloletými deťmi, ktorý vzala späť. Čo sa týka situácie, keď partnerka otca dala maloletej S. po zadku, partnerka otca dala maloletej S. po zadku cez plienku, veľmi jemnou silou, teda maloletá nepociťovala žiadnu bolesť. Táto situácia vznikla tak, že maloletá S. počas pobytu u otca v prítomnosti partnerky otca a maloletej S. dostala záchvat plaču, bola neutíšiteľná a nezládnuteľná. Z dôvodu bezradnosti sa partnerka otca spýtala maloletej S., čo robí matka v takej situácii, na čo S. povedala, že jej dá po zadku a zavrie ju do izby. Tento postup zvolila aj partnerka otca. Partnerka otca to povedala otcovi maloletých a všetci si to navzájom vysvetlili. Maloleté na situáciu zabudli a naďalej sa bez problémov

stretávali s otcom, ako aj jeho partnerkou. Odvtedy sa žiadna obdobná situácia nezopakovala. Uvedená situácia nezanechala žiadne negatívne stopy na maloletej S., ktorá si túto situáciu zjavne ani nepamätá. Aj podľa slov samotnej matky je maloletá S. veselá, spokojná a šťastná dieťa, je pribojnejšia a menej precitlivená ako S.. Uvedená situácia nikdy nebola a nie je dôvodom na to, aby bol súdom uložený zákaz prítomnosti partnerky otca pri styku s maloletými. Je tiež nutné dodať, že matka túto udalosť predniesla na súde až po dvoch rokoch po tom, čo sa stala, pričom počas dvoch rokov to nikto nespomínal, ani matka, ani deti a vec nebola riešená. Matka zbytočne vyvoláva konflikt tam, kde nie je, tento navyše zveličuje a prezentuje ako možné ohrozenie maloletých partnerkou otca, čo je výsledkom opäť iba jej vlastných subjektívnych a nepodložených obáv a pocitov. Matka opomína, že je to predovšetkým otec, ktorý je nositeľom rodičovských práv a povinností a je na jeho zodpovednosti, aby sa deťom nič nestalo, čo si aj zodpovedne plní. Vylúčenie prítomnosti partnerky otca pri styku s maloletými deťmi nie je opodstatnené žiadnou relevantnou skutočnosťou alebo dôkazmi. Nie je a nikdy nebolo podložené žiadnym názorom odborníka, ktorý by vyslovil, že prítomnosť partnerky otca pri styku otca s maloletými je nevhodná, a preto ju musí súd uložiť. Nikdy nebolo voči partnerke otca vedené žiadne trestné konanie napríklad pre týranie blízkej a zverenej osoby, alebo iný obdobný trestný čin, nikdy nebola riešená ani priestupkovo a nikdy nebolo podané hlásenie na príslušný Úrad práce sociálnych vecí a rodiny pre čo i len podozrenie zo zanedbávania starostlivosti o rodinu alebo domácnosť alebo nevhodného správania sa voči maloletým deťom. K uloženiu tohto zákazu došlo preto, že z dôvodu neustálych osočovaní zo strany matky a pod tlakom udalostí v súdnom konaní partnerka otca súhlasila, že nebude prítomná pri styku, avšak iba počas trvania neodkladného opatrenia, aby sa otec aspoň v minimálnom rozsahu mohol znovu stretávať so svojimi dcérami a dokázal tak, že sa vie o deti postarať. K listinným dôkazom predloženým matkou - správ z psychologického vyšetrenia maloletých u O.. W. otec uviedol, že tieto v celom rozsahu namietajú ako relevantné lekárske správy a ako dôkazy preukazujúce zhoršenie psychického stavu u maloletých v súvislosti s prítomnosťou partnerky otca. Otec nedal súhlas matke na vykonanie zdravotných výkonov v podobe psychologických vyšetrení maloletých, nemal o týchto vyšetreniach vedomosť a nebol pri nich prítomný, prítomná bola iba matka, ktorá zabezpečila vyšetrenia, ako aj vyhotovenie týchto správ. Listiny sú v rozpore so zákonom č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pretože nejde o zdravotný záznam pre každé vyšetrenie zvlášť, listina neobsahuje údaj o poučení a informovanom súhlase, dátum a čas vyhotovenia listiny sa nezohoduje s dátumami poskytnutia zdravotnej starostlivosti, listina neobsahuje informáciu o rozsahu poskytnutej zdravotnej starostlivosti. V listine sú uvádzané osobné údaje otca a jeho partnerky bez ich vedomia a súhlasu, čo otec považuje za nedovolené sprístupňovanie osobných údajov týchto osôb tretej osobe zo strany matky a porušenie zákona. Otec namietajú, že s týmito lekárske správy sa doposiaľ neoboznámil, matka mu ich neukázala, nemal možnosť konzultovať závery vyšetrení s psychologičkou, pričom matka tieto účelovo a nezákonne vyhotovené správy predkladá až teraz v predmetnom konaní. Podľa záznamu boli tieto psychologické vyšetrenia absolvované na žiadosť matky, za účelom diagnostiky psychomotorického vývinu a aktuálneho psychického stavu dieťaťa v situácii rozchodu rodičov a výchovného poradenstva. Dňa 15.12.2016 malo podľa záznamu ísť výlučne o poradenstvo matke v situácii rozchodu s manželom. V správe absentuje záver o tom, aké psychologické poradenstvo bolo matke poskytnuté, aký bol záver tohto vyšetrenia pre matku. Uvedené považuje otec za významné z hľadiska toho, že matka vyhľadala psychologickú pomoc v roku 2016 pre seba, pričom matka, ktorá sama požiadala o rozvod manželstva a doslova vyhodila otca z domu, už pri prvom vyšetrení uvádzala lekárnke, že otec žije od roku 2016 s novou partnerkou. Klinická psychologička pri vyšetrení dňa 30.05.2017 sa maloletej vtedy len 5-ročnej S. pýtala výlučne len na priateľku otca (O.), hoci maloletá jej sama meno O. nespomenula, a priamo sa pýtala, v čom by O. zlepšila, čo sú otázky neadekvátne veku a rozumovej vyspelosti dieťaťa a kladené účelovo na želanie matky. Opäť absentuje záver o tom, aké psychologické poradenstvo bolo matke poskytnuté, a aký bol záver tohto vyšetrenia pre matku. Priebeh a výsledky vyšetrenia obidvoch maloletých zo dňa 25.02.2019 sú absolútne nesprávne, účelové a tendenčné. Tvrdenie maloletých o O., ako aj o tom, že sa jej boja, lebo dala maloletej S. „po riti“, sú úplne zhodné, evidentne evokované a naučené matkou. Vyjadrenie maloletej S.Ó. o partnerke otca v znení „lebo dáva deti do kúta“ nie je spontánnym vyjadrením 4-ročného dieťaťa, keďže ona sama nemá vedomosť ani skúsenosť s tým, že by partnerka otca „dávala deti do kúta“. Navyše, partnerka otca nedala maloletú S. do kúta, ako mali psychologičke zhodne tvrdiť obidve maloleté, ale odvieďa ju do izby, aby sa ukludnila. Taktiež vyjadrenie maloletej S., že „to nikto z našej rodiny nerobí“, je neadekvátne a neprimerané jej spôsobu vyjadrovania a jej veku. Bez povšimnutia psychologičky ostalo to, kedy malo dôjsť k tomu, že partnerka otca dala S. po zadku, v akom veku maloletej S. sa tak stalo (pozn. mala vtedy 2 roky a stalo sa to pred rokom od tohto vyšetrenia), či a ako si na túto udalosť spomína samotná maloletá S.F.. V tejto súvislosti otec

uviedol, že matka nenavštívila psychologičku v čase bezprostredne nasledujúcom po danej udalosti (ktorá sa podľa tvrdenia matky mala stať presne 26.04.2018), ale až po roku, teda po uplynutí veľmi dlhého času. V skutočnosti sa to stalo začiatkom roka 2017, matka pritom uvádza rôzne dátumy tejto udalosti tak, ako sa jej to hodí. Psychologička nevyhodnotila, že výpovede maloletých sa nezhodujú s časovým odstupom, keďže udalosť s daním po zadku sa mala stať v čase pred rokom od tohto vyšetrenia, pričom deti na to medzičasom zabudli a nenesli to v hlave ako matka. Psychologička veľmi povrchno pristupovala k vyšetreniu maloletých a absolútne sa nezaoberala možným negatívnym vplyvom matky na maloleté. Psychologička sa nepýtala maloletých napríklad, v čom O. klame, prečo sa jej boja, z čoho majú obavy, prečo by boli radšej, keby tam nebola, ako sa k nim O. správa, či má aj dobré stránky, či s ňou zažili pekné chvíle, ale iba sa zamerala na to, že O. je zlá, to v deťoch evokovala a podporila, a pýtala si iba, v čom by O. maloleté zlepšili. Psychologička sa nepýtala na to, či na O. doma niekto hovorí škaredo, či sa matka hnevá na O., nezisťovala vhodnými otázkami, aká je celkové rodinná a domáca atmosféra, či deti nie sú pod tlakom, ak áno, pod tlakom ktorej osoby, a vôbec nezisťovala, ako matka prispieva k tomu, aby sa vzťahy s partnerkou otca zlepšili. Psychologička neriešila príčiny odmietania otca a jeho partnerky zo strany maloletej S., nezaoberala sa tým, či nejde o stotožnenie sa maloletej s riešeniami matky a preberanie si jej vzorcov správania a jej verbalizovanie. Na vyšetrení dňa 25.02.2019 matka spoločne s psychologičkou absolútne nevhodným spôsobom obnovili túto udalosť a navyše evokovali v maloletých, že ide o problém a komplikáciu, čo mohlo maloleté zbytočne traumatizovať a frustrovať. Psychologička evidentne nekriticky prevzala rétoriku matky a uspokojila sa iba s tým, čo maloleté odpovedali na jej jedinú otázku týkajúcu sa výlučne partnerky otca. Záver psychologičky uvedený v správe maloletej S.: „ako problematická sa javí otcova partnerka“, nie je vôbec jasný, určitý a zrozumiteľný, nie je absolútne ničím podložený a nie je z neho zrejmé, ako psychologička prišla k tomuto záveru. Obdobne to platí o závere v správe maloletej S. v znení: „Pretrváva problém narušeného vzťahu k otcovej partnerke“. Nie je zrejmé, ako psychologička dospela k záveru o narušenom vzťahu maloletej S. k partnerke otca, ako tento svoj záver podložila a z čoho vychádzala. Závery oboch lekárskeho správ sú nejasné, neurčité, vágne, neverifikované a odborné medicínsky nepodložené. Z vyššie uvedených dôvodov, ako aj z dôvodu uplynutia značnej doby od realizovania vyšetrení považuje otec tieto správy o psychologických vyšetreniach maloletých za neudržateľné a nepreskúmateľné, a preto ako dôkaz nepoužiteľné. Nejde o dôkaz o tom, že by prítomnosť partnerky otca akokoľvek ohrozovala zdravý vývin maloletých detí. Maloleté nie zriedka a predovšetkým pred tretími osobami (kolízny opatrovník, súd, psychológ) sa vyjadrujú na adresu otca, že o nich nemá záujem, že sa o ne nestará, že na ne neprispieva, porušuje súdne rozhodnutie, ktoré tvrdenia nemôžu mať z vlastnej hlavy, ale sú výsledkom intenzívneho vplyvu matky. Matka aj na pojednávaní uviedla, že uvedené záležitosti rieši doma pred maloletými, v ich prítomnosti píše podania na súd, čo maloleté vnímajú veľmi negatívne a vyvoláva to v nich zmätok, pretože nemôžu rozumieť týmto zložitým procesným veciam. Podľa súdnej praxe, o prítomnosti, či neprítomnosti pri styku súdy rozhodujú spravidla vo vzťahu k druhému rodičovi. Iba ojedinеле súdy pristupujú k vylúčeniu tretích osôb pri styku rodiča s maloletými deťmi, a to v prípadoch, ak je prítomnosť tretej osoby preukázateľne v rozpore so záujmami maloletých detí, t.j. ide o osoby, voči ktorým bolo vznesené obvinenie pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby, porušovateľov priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, čo je absolútne nie je prípad otca partnerky. Zo súdnej praxe však vyplýva, že nezriedka nový partner rozvedeného rodiča býva nástrojom pre manipuláciu a obmedzenie styku s deťmi a predmetom útoku zo strany druhého rodiča, preto súdy musia túto skutočnosť správne a citlivo vyhodnocovať. Vylúčenie prítomnosti partnerky otca pri styku s maloletými je dané takým absurdným spôsobom, že partnerka otca na čas styku otca s maloletými musí opúšťať vlastné bydlisko, prípadne aj vlastné iba 2-ročné dieťa. Vynútené odchody partnerky otca z vlastného bytu s dieťaťom v útlom veku, v akomkoľvek počasí a ročnom období, resp. odchody od vlastného dieťaťa (ak dieťa ostáva s otcom), považuje otec za nedôvodné a priam za šikanózne. Tento stav pritom trvá už dva roky, čo je nevhodné a neprimerane zaťažujúce všetkých zúčastnených, predovšetkým maloleté deti. Situáciu je potrebné bezodkladne stabilizovať, inak môže dochádzať k vážnemu narušeniu týchto vzťahov a zdravého vývoja a vývinu maloletých detí. Nie je možné požadovať od kohokoľvek, aby za danej situácie takýto stav akceptoval. Tento stav hraničí so zásahom do základných ľudských práv a slobôd partnerky otca, je preto nielen nezákonný, neadekvátny a neopodstatnený, ale aj neudržateľný a vyžaduje si okamžitý zásah súdu v podobe nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým súd nariadi styk otca s maloletými deťmi bez vylúčenia prítomnosti partnerky otca. Je dôvodné predpokladať, že otec maloletých, ktorý si založil novú rodinu so svojou partnerkou a jej maloletou dcérou, a ktorým sa v roku 2019 narodilo spoločné maloleté dieťa, žije a bude žiť v spoločnej domácnosti s partnerkou. Je preto nepredstaviteľné, aby sa styk s maloletými, ktorý sa uskutočňuje aj v domácnosti otca, realizoval v neprítomnosti jeho partnerky, ktorá túto domácnosť zdieľa spoločne s otcom, a jej maloletou dcérou a

ich spoločným maloletým synom. Je preto neudržateľné a nespravodlivé požadovať od otca, aby na čas strávený s maloletými musel vytesniť zo svojho života svoju partnerku a svoje ďalšie dieťa. Partnerka otca nie je závadová alebo agresívna osoba, nikdy maloleté deti netyranizovala, citovo nevydierala, nikdy sa pred nimi nevyjadrovala nevhodne na adresu ich matky. Tieto tvrdenia matky na adresu partnerky otca sa nielenže nikdy nepreukázali, a to ani v konaní vedenom pod sp. zn. 59P/152/2019, v ktorom bolo vykonané šetrenie kolíznym opatrovníkom, ani v akomkoľvek inom konaní týkajúcom sa starostlivosti súdu o maloleté deti. Naopak, aj tomto konaní bolo preukázané, že situáciu vytvára matka maloletých neschopnosťou zmeniť svoj postoj voči partnerke otca. Je zjavné, že odmietanie otca a jeho partnerky zo strany S. je vykonštruované a je dané výlučne správaním matky, ktorá prechováva voči partnerke otca silne negatívny postoj. Otca zarazilo, keď mu dcéra S. povedala, že nechce ísť s ním preto, lebo tam bude O. (partnerka otca) a matka sa bude hnevať. Predtým S. nikdy nič také nehovorila, pričom s jeho partnerkou sa mali radi a mali veľmi pekný vzťah. Je absolútne zjavné, že maloleté nepociťujú strach z partnerky otca, ale strach z reakcie matky na prítomnosť jeho partnerky. Skutočnosť, že maloleté deti pri rozhovore s odborníkom resp. súdom vyslovujú, že nemajú rady partnerku otca, resp. že je zlá, vyplýva jednoznačne z preberania postoja matky voči partnerke otca. Skutočnosť, že deti sú ukričané, nepokojné matka pripisuje výlučne pobytu detí u otca a prítomnosti jeho partnerky pri styku, avšak matka opomína, že neprimerané správanie alebo obavy a strach u maloletých detí môže vyplývať práve a predovšetkým z jej správania a prístupu k nim a k otcovi a jeho partnerke. Pokiaľ u maloletých skutočne dochádza k prejavom úzkosti, strachu, k odmietaniu otca a jeho partnerky (zo strany staršej dcéry S.) je to výsledok negatívneho vplyvu matky, ktorá otvorene prejavuje pred deťmi svoj negatívny postoj, až odpor voči otcovi, ako aj partnerke otca. Maloleté deti tak logicky preberajú postoj matky, ktorý sa prejavoval navonok prezentovaním odmietania otca a jeho partnerky a verbalizovaním osoby partnerky otca ako zlej. Je nutné uviesť, že pri styku maloletých detí s otcom, deti neprejavujú žiadne odmietanie, naopak, tešia sa na otca a spoločne strávený čas, sú uvoľnené, veselé, nezaťažené tým, čo môžu alebo nemôžu povedať, pýtajú sa k otcovi a to aj na prenocovanie, tešia sa na mladšieho brata, ako aj dcéru partnerky otca. Maloleté deti neprechovávajú voči jeho partnerke negatívny postoj, neprestali ju mať radi. Otec uviedol v návrhu, akým spôsobom sa deti prejavujú vo vzťahu k jeho partnerke, napríklad tým, že povedia, aby otec šiel kúpiť kvety a odniesol jeho partnerke, alebo odtrhnutím kvietku na lúke pre jeho partnerku. Maloleté deti otca nemajú žiaden problém ani s partnerkou otca, naopak, majú ju rady, myslia na ňu a vedia, že to je dobrý človek, ktorý sa o nich stará ako o vlastné deti a nikdy im neublížil. Dobrý a nadštandardný vzťah maloletých detí k partnerke otca bol z dôvodu zásahov matky násilne pretrhnutý. Úpravou styku otca s maloletými deťmi v neprítomnosti partnerky otca sa tento ich vzájomný vzťah môže zhoršiť, môže dôjsť k vzájomnému vzdalovaniu až odcudzeniu, a môže viesť k trvalému negatívne postojom maloletých k partnerke otca a výrazne tým narušiť aj vzťahy k súrodencovi resp. k dcére partnerky otca a de facto celej rodiny. Odmietanie prítomnosti partnerky otca majú maloleté deti naučené od matky, ktorá v nich tento postoj evokuje, považujú to doslova za mantru, majú naučené, že prítomnosť partnerky otca je niečo zlé, že vo vzťahu k nej nemôžu nič pokaziť, t. j. prejaviť voči nej nejaké pozitívne emócie. Manipulatívne správanie sa matky voči maloletým deťom sa prejavilo aj pri výsluchu maloletých v konaní vo veci samej, počas ktorého sa maloleté vyjadrovali neprimerane ich veku, napr., že otec na nich neprispieva, že sa o nich nezaujíma, a podobne, čo je abnormalita. Rovnako takto neprimerane sa vyjadrovali v minulosti na osobu partnerky otca (je zlá, boja sa jej), pravdepodobne s cieľom, aby naplnili matkou naučené vety a želania matky. Za pravdu otcovi dávajú vyjadrenia a názory kolízneho opatrovníka, ako aj súdu v predošlých konaniach, ako aj v tomto konaní, ktoré opakovane apelujú na nevyhnutnosť zmeny postoja matky k partnerke otca. Vzhľadom na vyjadrenia matky však evidentne nedošlo k žiadnemu posunu na jej strane matky a zmene jej správania, naopak, matka eskaluje svoj negatívny postoj a odpor voči partnerke otca a prítvrdzuje svoje vyjadrenia na jej adresu. Pokiaľ matka poukazuje na to, že partnerka otca vyrastala v detskom domove otec uviedol, že v reedukačnom centre sa partnerka otca spoznala s jej bývalým manželom a terajším manželom matky. Matka však účelovo túto skutočnosť opomína a reedukačné centrum spája iba s osobou partnerky otca. Otec tieto skutočnosti voči manželovi matky neuvádza, keďže nemá voči jej manželovi predsudky a nepovažuje za podstatné tieto skutočnosti uvádzať na svoju obranu. V zmysle predloženého čestného prehlásenia p. C. O., vychovateľky v detskom domove, v ktorom vyrastala aj partnerka otca, partnerka otca v reedukačnom centre absolvovala množstvo psychologických vyšetrení, pričom ani z jedného z nich nevyplývalo, že by mala partnerka otca skony k agresívnemu správaniu. Hodnotí ju ako zodpovednú, obetavú, pracovitú, slušne vystupujúcu osobnosť, nezaťažенú minulosťou. Mala nábeh aj na ukončenie maturity, ktoré zahltilo náhodné tehotenstvo s jej bývalým manželom a terajším partnerom matky maloletých detí S. G.. Bola svedkom mimoriadne zodpovedného prístupu k svojim deťom, ako aj k deťom jej terajšieho partnera, nerobila žiadne rozdiely medzi deťmi, deti si veľmi obľúbila a zahrňovala ich príkladnou láskou.

S terajším partnerom má veľmi harmonický vzťah, ktorého naplnenie hatí iba veľmi obmedzený kontakt s jeho deťmi, čo považuje pri perspektívnosti jej partnerstva za veľmi dôležité. Z uvedenej listiny celkom jasne vyplýva, že v osobe partnerky otca je zodpovedná, slušná, má veľmi rada svoje deti ako aj partnerove, zahŕňa ich láskou a absolútne nemá sklony k agresívnemu správaniu a už vôbec nie k tyranstvu alebo citovému vydieraniu, ako tvrdí matka. Psychologické vyšetrenia absolvovala partnerka otca tak ako každý chovanec, teda tak ich absolvoval ako aj terajší manžel matky S. G.. Nebolo to z dôvodu individuality alebo nevhodného správania sa partnerky otca. Negatívny vplyv partnerky otca na správanie sa maloletých detí popisované matkou je vylúčený, keďže partnerka otca sa s deťmi nestretla viac ako dva roky. Keďže aj styk otca s maloletými deťmi je od roku 2019 výrazne obmedzený, je vylúčený akýkoľvek negatívny vplyv na maloleté deti aj z jeho strany. Vzájomný vzťah rodičov maloletých, vzťah matky maloletých k partnerke otca a tým aj stretávanie maloletých otca s maloletými je zaťažené práve napätím prameniáciom z týchto konfliktných vzťahov. Stretávanie otca s maloletými deťmi bez prítomnosti partnerky je iba pokračovaním a prehĺbovaním frustrácie, zmätku a nepokoja na strane maloletých prameniaceho z matkou prezentovaného postoja, že partnerka otca je zlá. Ak by sa styk otca s maloletými i naďalej realizoval v neprítomnosti jeho partnerky, mohlo by to byť pre maloleté spojené s negatívnymi zážitkami, nakoľko tieto budú i naďalej zaťažené obavou z reakcie matky na prítomnosť partnerky otca. Túto situáciu nemôžu vyriešiť maloleté deti tým, že radšej nebudú chcieť byť s partnerkou otca, aby matku nenahnevali. Túto situáciu musí v záujme maloletých detí riešiť dospelý - samotná matka zmenou svojho postoja k partnerke otca. Bolo výslovne súdom uvedené, že matka by mala vyhľadať odbornú psychologickú pomoc na zlepšenie komunikácie a prekonanie svojho postoja voči partnerke otca, keďže jej postoj sa negatívne prejavuje na vzťahu maloletých detí k otcovi a jeho partnerke. Správanie sa matky je tak jednoznačne v rozpore so záujmom a právom maloletých na pravidelný, širšie vymedzený, riadny a pokojný styk s otcom a to aj v mieste jeho bydliska a aj za prítomnosti jeho partnerky a kompletnej rodiny. Ani v predošlých konaniach, ani v tomto konaní neboli preukázané žiadne také závažné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali obmedzenie styku otca s maloletými a vylúčenie prítomnosti partnerky otca pri styku otca s maloletými. K matkou uvádzanej psychickej nepohode maloletých - táto mohla byť, a pravdepodobne aj bola spôsobená nepochopením rozluky rodičov, tvorbe nových zmiešaných rodín na strane obidvoch rodičov, neprimeraným emočným vystavovaním ich situáciám zo strany matky vo vzťahu k partnerke otca, mentálnej reprezentácie „iba matka s manželom, nie aj otec s jeho partnerkou“. Vzhľadom na to, že matka má negatívny postoj k otcovi a najmä k jeho partnerke, automaticky tieto vzorce preberajú aj maloleté, najmä však maloletá S.. Tvrdenie, že sa maloletá S. nechce stretnúť s otcom v prítomnosti partnerky otca, je spôsob jej obrany v ťaživej a emocionálne neúnosnej situácii, ktorú vytvára matka. Správanie sa matky k maloletým, ako aj negatívne výchovné pôsobenie na maloleté matkou vo vzťahu k otcovi a jeho partnerke môže negatívne ovplyvniť vývin maloletých v budúcnosti. Otec má k dcéram pozitívny vzťah, miluje ich, teší sa na každú chvíľu s nimi a chce s nimi tráviť čo najdlhší čas. Rád by sa nielen s nimi hral a rozprával ale ich aj vzdelávala učil sa s nimi. Otec nerozumel správaniu sa maloletej S. v čase jej odmietania ale prejavoval o ňu záujem napriek komplikovanému správaniu. Otec má dostatočne rozvinuté osobnostné predispozície pre zabezpečenie adekvátnej starostlivosti o maloleté a ich výchovu do budúcnosti v ich najlepšom záujme. Partnerka otca preukázateľne nie je agresívnou osobou, ktorá by maloleté akokoľvek ohrozovala, týrala alebo bila. Naopak, partnerka otca maloleté veľmi ľúbi, zahŕňa ich láskou a pochopením a nikdy im neublížila. Odmietanie partnerky otca zo strany maloletej S. je dané jej preberaním negatívneho postoja matky voči partnerke otca. Maloletým preukázateľne nevznikla žiadna ujma na psychickom a fyzickom zdraví, ich psychické zdravie je plne funkčné a ich záujmy nie sú širším stykom s otcom za prítomnosti jeho partnerky nijako ohrozené. Špecifická vierohodnosť výpovedí maloletých je narušená z dôvodu ich veku, v ktorom zohráva primárne miesto potreba istoty a bezpečia. Tej podriaďujú všetky svoje procesy, t. j. emočne sa v komunikácii prezentujú tak, aby zharmonizovali situáciu vzťah k matke, t. j. vypovedajú tak, ako si želá mama, resp. tak, aby sa matka nehnevala. Výpoveď maloletej S. bola emočne silno vypätá a bolo zjavné, že si nevie s touto situáciou rady. Vo svojich výpovediach sa maloleté zjavne neodvolávali na žiaden traumatizujúci zážitok a neboli sprevádzané žiadnou ujmom. Vyjadrenia maloletých pôsobia naučene a memorovane. Skutočnosti, ktoré maloleté uvádzali v rámci psychologického vyšetrenia zabezpečeného matkou nemusia vôbec reflektovať realitu (strach z partnerky otca, negatívny postoj k nej), ale môžu byť výsledkom umocňovania tejto emócie zo strany matky. Najmä maloletá S. prezentuje na príkaz niečo, čo nikdy nepocítovala a nevnímala, nakoľko na „danie po zadku“ deti dávno zabudli a neriešili. Partnerka otca ich nikdy netýrala, citovo nevydierala, nebila, nedávala do kúta, nikdy pred nimi nehovorila zlé veci na matku. Otec s partnerkou vedú usporiadaný život, nehádajú sa, nekričia na seba, čo konštatovala aj kolízna opatrovníčka. Otec je toho názoru, že maloleté sú zo strany matky manipulované (čo vyslovila aj kolízna opatrovníčka) a programované voči otcovi, resp. jeho partnerke.

Matka je vo vzťahu k otcovi často nekompromisná, čo komplikuje vzájomnú komunikáciu otca s matkou. Až na popud súdu matka dodržiava súdne rozhodnutia a prezentuje ochotu dávať deti otcovi aj v širšom rozsahu. V zásade je to vždy iba vtedy, ak to matke vyhovuje. Matka ho ako otca nerešpektuje a neuvedomuje si jeho rolu v živote maloletých. Matka všetky kroky týkajúce sa návštevy lekárov robila bez jeho vedomostí, bez poskytnutia akýchkoľvek informácií a bez jeho prítomnosti. Otcovi ostáva len dúfať, že maloleté nie sú obeťami nejakého plánu matky ako postupnými krokmi docieľiť stav, keď už dcéry nebudú otca chcieť vôbec vidieť a kedy nebude možné napraviť absenciu otca v ich živote. Práve informatívny výsluch, otcom navrhovaná mediácia, sedenia s odborníkmi mali prispieť k tomu, aby matka dokázala reagovať na potreby maloletých (aj vo vzťahu k otcovi) a tiež, aby dokázala rešpektovať práva otca. Výsledkom sedení mala byť dohoda rodičov o úprave styku. Vychádzajúc z vyjadrení matky je však zrejmé, že nepovažuje práva otca za podstatné a má pocit, že je to ona, kto bude určovať, ako sa bude otec s dcérami stretávať. Matka svojím správaním dáva najavo, že je to jedine ona, kto vie, čo je pre maloleté najlepšie. Doposiaľ nebola ochotná sa s otcom dohodnúť, pričom dohoda neznamená, že matka povie svoju predstavu (ktorá nerešpektuje záujem maloletých ani práva otca) a túto otec bez ďalšieho prijme. Matka pritom prezentuje ňou nastavenú „dohodu“ ako svoj ústretový krok, čo nezodpovedá realite. Z doterajšieho konania vyplynulo, že matka reaguje veľmi senzitívne a protektívne vo vzťahu k maloletým, čo sa prenáša aj na postoj maloletých k otcovi. Uvedené správanie matky nemôže byť opomínané za danej situácie, kedy sa matka snaží už niekoľko rokov vytlačiť otca zo života maloletých. Je pritom zrejmé, že separácia maloletých od otca a jeho rodiny má na maloleté negatívny dopad. Matkine konanie a správanie nemožno viac tolerovať, keďže na takéto nie je daný žiadny dôvod. Preto je nevyhnutné, aby do právoplatného rozhodnutia vo veci samej prebiehala starostlivosť o maloleté tak, ako bolo zaužívané v minulosti, t.j. plnohodnotne, aj s prenocovaním cez víkend a bez akýchkoľvek obmedzení v podobe neprítomnosti partnerky otca. Keďže vzájomné vzťahy medzi otcom a maloletými sú obojstranne pozitívne a otec má vytvorené vhodné podmienky pre starostlivosť o maloleté, je nevyhnutné umožniť otcovi s maloletými deťmi čo najširší osobný styk, aby aj otec, ktorému deti neboli zverené do starostlivosti, mal primeranú možnosť podieľať sa na ich výchove, svojou rolou otca prispievať k ich zdravému vývinu a umožniť maloletým rozvíjať príbuzenské vzťahy i s rodinou zo strany otca. Otec považuje za potrebné, aby maloleté dcéry poznali a rozvíjali vzťah aj so svojim mladším bratom, čo pri súčasnom nastavení styku nie je možné resp. je veľmi obtiažne a zaťažujúce toto maloleté dieťa. Maloletý L. je vo veku 2 rokov a je odkázaný na takmer plnú starostlivosť svojej matky (partnerky otca). V čase pred príchodom maloletých do domácnosti otca maloletý L. opúšťa byť spolu s jeho matkou, resp. v prípade odchodu iba partnerky otca ostáva bez prítomnosti a starostlivosti svojej matky, čo je neprimerané a nevhodné a v rozpore s jeho záujmami. Pri takom obmedzenom rozsahu, aký je vymedzený súdnym rozhodnutím, je ďalšie obmedzovanie styku otca s dcérami, v dôsledku správania a postoja matky neprípustné. Otec v dôsledku konania matky nemá možnosť sa o dcéry starať, podieľať sa na ich výchove, podieľať sa na rozhodovaní o záležitostiach týkajúcich sa maloletých a tráviť s nimi plnohodnotne čas. Počas štyroch hodín určených pre styk sa nedá tráviť plnohodnotne čas s deťmi, nedá sa ísť s nimi na dlhší výlet. Z určeného času pritom takmer tretina predstavuje presun otca k deťom resp. od detí resp. spoločný presun autom. Matka nepreukázala také konanie otca a/alebo jeho partnerky, ktoré by zakladalo dôvod na takéto výrazné obmedzenie kontaktu maloletých s otcom a na vylúčenie prítomnosti partnerky otca. Nie je dôvod, aby súd akceptoval dôvody matky uvedené v jej vyjadreniach, spočívajúce v údajnom neplnení si povinností otca a údajnom agresívnom správaní sa jeho partnerky. Je nesporné, že maloleté dieťa potrebuje ku svojmu zdravému psychickému a fyzickému vývinu oboch rodičov, potrebuje vytvárať a budovať si vzťah tak s matkou, ako aj s otcom. Žiadny z doposiaľ vykonaných dôkazov neosvedčil také skutočnosti, ktoré by mali byť dôvodom na ponechanie tak úzko upraveného styku maloletých s otcom a bez prítomnosti jeho partnerky, ako tomu je doteraz. Poukazujúc na obsah spisu a výsledky dokazovania je zrejmé, že toho času odpadli dôvody, na základe ktorých bolo rozhodnuté o úprave styku. Je tiež preukázané, že otec, ako aj maloleté sú pripravení na širší styk aj v prítomnosti partnerky otca. Samozrejme, znovu nadväzovanie kontaktu maloletých s partnerkou otca, vzhľadom načas, počas ktorého neboli v kontakte a prechodný, odmietavý postoj maloletej S., bude nevyhnutné realizovať citlivo a postupne a to aj za pomoci kolízneho opatrovníka alebo odborníka z oblasti psychológie, aby sa tento vzťah maloletých k partnerke otca ozdravil tak, aby sa maloleté znovu naučili akceptovať novú rodinu otca. Je na matke, aby začala partnerku otca, ako aj jeho novú rodinu akceptovať a zmenila svoj postoj na empatický, zrelý a nekonfliktný, prestala maloleté frustrovať budovaním negatívneho vzťahu k otcovi a jeho partnerke, a za tým účelom vyhľadala odbornú pomoc. Rovnako bude na otcovi, aby pristupoval k maloletým a ich vzťahu s jeho partnerkou citlivo a v prípade potreby neodkladne vyhľadal pomoc psychológa k zdravému obnoveniu tohto vzťahu. Čo sa týka úpravy styku neodkladným opatrením má otec za to, že styk otca s maloletými od piatka do nedele

aj s prenocovaním a taktiež počas pracovných dní popoludní je absolútne odôvodnený. Maloleté sú na širší styk s otcom aj v jeho domácnosti a aj za prítomnosti jeho partnerky pripravené. Poukázal v tomto smere aj na názor súdu, ktorý bol vyslovený na pojednávaní dňa 10.09.2021, teda že nateraz určený styk je veľmi obmedzený, je to minimum toho, čo otec môže mať a otec má zo zákona právo na styk aj s prenocovaním od piatka do nedele. Úprava styku tak, ako je nastavená v zmysle rozhodnutia sp. zn. 59P/152/2019 zo dňa 13.10.2020 je absolútne nedôvodná, keďže neexistuje žiaden relevantný dôvod na takéto obmedzenie styku otca s jeho maloletými deťmi, či už v otázke časového rozsahu, ktorý nebol a nie je ničím podložený, ako aj v podmienke neprítomnosti partnerky otca pri styku, ktorá je nastavovaná iba matkou, na základe jej subjektívneho negatívneho postoja voči partnerke otca. Takto nastavená úprava styku je absolútne neprimeraná pomerom na strane otca, ako aj na strane maloletých detí, pričom obidve strany majú záujem a vôľu stráviť spoločný čas v širšom rozsahu, deti sa styku s otcom dožadujú. Úprava styku otca s maloletými deťmi v neprítomnosti jeho partnerky je absolútne neopodstatnená, a neprimerane a nezákonne zasahujúca do rodičovských práv otca, ako aj do osobnostných práv jeho partnerky, keďže neexistuje jediný skutkový alebo právny dôvod na vylúčenie prítomnosti partnerky otca pri styku s deťmi. Ide o zjavný výsledok matkou vykonávaného problému a negatívneho postoja voči partnerke otca. Súčasná úprava styku otca s maloletými deťmi predstavuje nezákonné obmedzenie jeho rodičovských práv a vylúčenie jeho role otca a stav, ktorý je v rozpore so záujmami maloletých detí, s ich právom na udržiavanie rovnako vzťahu s obidvoma rodičmi, pričom tento nezákonný stav je nevyhnutné bezodkladne odstrániť novou úpravou styku. V zmysle doposiaľ vykonaného dokazovania, záverov výsluchu maloletých, stanoviska súdu prezentovaného na pojednávaní dňa 10.09.2021, nie je už dôvod obmedzovať tento styk na stretávanie sa iba 4 hodiny v sobotu a 4 hodiny v nedeľu každý druhý týždeň, a v neprítomnosti partnerky otca. Za možné a aj žiaduce je, aby dochádzalo k stretávaniu sa detí s otcom počas celých víkendov aj s prenocovaním aj v mieste otcovho bydliska, a to aj v prítomnosti jeho partnerky. Ak by aj existoval dôvod na vylúčenie prítomnosti partnerky otca pri styku s maloletými, tento z časového hľadiska pominul. Samotná skutočnosť, že matka neprijíma fakt, že otec môže mať s maloletými dcérami dobrý vzťah, pričom matkou uvádzané formy „zlyhania“ otca resp. jeho partnerky sú absolútne neadekvátne a premrštené, zveličované, neznamenajú automaticky, že otec nie je spôsobilý byť dobrým otcom, ktorý, ako sám uviedol si uvedomuje svoje nedostatky a snaží sa na sebe pracovať zdokonaľovať svoje rodičovské zručnosti. Dovolí si konštatovať, že nikto ľudí neučí byť rodičmi, pričom rodičia častokrát vo výchove svojich detí zlyhávajú, avšak rodič, ktorý chce byť dobrým rodičom sa snaží svoje zlyhania, ktorým sa v živote vyhnúť nedá, neopakovať, a uvedomovať si svoje chyby. Otec si odkomunikoval so svojou partnerkou okolnosti dania po zadku a potvrdil, že viackrát sa to nezopakovalo. Svoju chybu ohľadom dania maloletej S. po zadku si uvedomila aj partnerka otca a viac krát sa táto udalosť neopakovala. Táto udalosť však automaticky neznamená, že partnerka otca je agresívnym a zlým človekom, ktorý by ohrozoval zdravý vývoj maloletých detí, a že by mala byť z tohto dôvodu vylúčená jej prítomnosť pri styku otca s maloletými, navyše na tak dlhú dobu. U matky nedošlo k zmene postoja vo vzťahu k partnerke otca i napriek opakovaným apelom zo strany súdu, naopak, dochádza k prehľbovaniu tohto jej negatívneho postoja voči nej, ktorý matka navyše prenáša na maloleté deti a tým ohrozuje ich práv i zdravý vývin. Preto v tomto prípade došlo k zmene pomerov potrebných pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým je potrebné rozšíriť styk otca s maloletými dcérami bez vylúčenia prítomnosti partnerky otca. V nadväznosti na vyššie uvedené vznikla neodkladná potreba novej, širšej úpravy styku maloletých s otcom bez obmedzenia, čo sa týka neprítomnosti partnerky otca, v súlade so záujmom maloletých tak, aby si maloleté mohli budovať rovnocenný vzťah s oboma rodičmi, teda aj s otcom. Vychádzajúc z postojov matky totiž nie je dôvodné predpokladať, že bez intervencie súdu dôjde v dohľadnom čase k pravidelnému rozšíreniu styku otca s maloletými a zrušeniu vylúčenia prítomnosti partnerky otca na základe dohody rodičov. Do ukončenia dokazovania vo veci samej je potrebné zabezpečiť záujem maloletých na rozvoji a budovaní rovnocenného vzťahu s otcom a tiež zabrániť odcudzovaniu maloletých vo vzťahu k otcovi a jeho partnerke, čo však nie je možné bez pravidelného a rovnocenného styku. Úloha oboch rodičov v živote maloletého dieťaťa je nezastupiteľná a záujmom dieťaťa nepochybne je, aby bolo v starostlivosti toho z rodičov, ktorý uznáva úlohu a dôležitosť druhého rodiča v živote dieťaťa a je presvedčený, že i ten druhý rodič môže byť dobrým rodičom. Po rozpade rodiny s maloletým dieťaťom nielen etika príbuzenských vzťahov, ale aj zákon zaväzuje dieťa k povinnosti svojich rodičov ctíť a rešpektovať, kým rodičovská zodpovednosť (za riadnu výchovu dieťaťa) je prikázaná obom rodičom; preto pokiaľ nie sú zistené tak závažné skutočnosti, ktoré by viedli k pozastaveniu výkonu rodičovskej zodpovednosti, nie je dôvod na to, aby rodič, v ktorého priamej rodičovskej starostlivosti maloleté dieťa nie je, sa s dieťaťom nestretával, resp. stretával sa iba vo veľmi obmedzenom rozsahu. Rodičovi, ktorý s dieťaťom nežije, musí byť umožnený pravidelný kontakt, pretože je to práve množstvo času, počas ktorého rodič môže realizovať aj neverbálne výchovné

pôsobenie, tzv. výchovu prítomnosťou, či príkladom. Zásadne nemožno obmedzenie styku vysloviť v prípade, ak uvádzané dôvody vyplývajú zo vzťahu medzi rodičmi a nie zo vzťahu medzi rodičom a dieťaťom. Je nutné mať na zreteli, že akákoľvek deformácia vzťahu rodič - dieťa v dôsledku odcudzenia je v neskoršej dobe iba ťažko napravitelná. Tiež treba zohľadniť, že uplynul už dlhší čas, odkedy maloleté nežijú v spoločnej domácnosti s otcom, v dôsledku čoho otec nie je každodennou súčasťou života maloletých, nemá teda možnosť tráviť s dcérami plnohodnotne čas a dcéry sú vystavené konfliktnými vzťahmi rodičov resp. matky k partnerke otca.

4. Súd prvej inštancie v rámci skutočného stavu zistil, že na súde prvej inštancie pod sp. zn. 22P/7/2021 sa vedie konanie o zmenu úpravy styku otca s maloletými deťmi, v rámci ktorého sa otec domáha úpravy styku s maloletými tak, že s nimi bude tri dni v týždni, a to v čase, keď má pracovné voľno od 09:00 hod. prvého dňa, ak tento styk prípadne na školský deň, tak po skončení vyučovania do 18:00 hod. posledného dňa, ako aj žiada o úpravu styku počas letných prázdnin, a to dva týždne v júli a jeden týždeň v auguste, počas vianočných sviatkov, jarných prázdnin a veľkonočných sviatkov tak, že maloleté budú jeden rok u otca a ďalší rok u matky. Toto konanie nie je doposiaľ skončené. V rámci skutočného stavu bolo zistené, že pod sp. zn. 22P 10/2021 je vedené konanie na návrh otca o uloženie výchovného opatrenia maloletej S., v rámci ktorého sa otec domáhal uloženia výchovného opatrenia maloletej, ako aj obom rodičom maloletej, spočívajúce v povinnosti podrobiť sa odbornému poradenstvu v špecializovanom zariadení, za účelom odstránenia problémov súvisiacich s úpravou realizácie styku otca s maloletou, a tiež za účelom nápravy vzťahu otca a maloletej. Toto konanie doposiaľ skončené nie je. Zo skutočného stavu ďalej vyplýva, že rozsudkom súdu prvej inštancie č.k. 59P 152/2019-92 zo dňa 13.10.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.10.2020, súd schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej je otec oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi v každom párnom kalendárnom týždni v sobotu od 14:00 hod. do 18:00 hod. a v každom párnom kalendárnom týždni v nedeľu od 10:00 hod. do 14:00 hod., bez prítomnosti partnerky otca s tým, že otec si maloleté deti prevezme v odovzdá v mieste trvalého bydliska matky alebo v mieste zamestnania matky.

5. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 2 ods. 1, § 360 ods.1, § 366, § 367 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku a § 324 ods.1, § 325 ods.1, § 326 ods.1, § 329 ods. 1, 2, § 332 Civilného sporového poriadku, čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa a vecne tým, že v danej veci neboli splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia. V zmysle podaného návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj návrhu vo veci samej bolo zistené, že momentálne sa styk otca s maloletými deťmi realizuje a to v zmysle rozhodnutia súdu (rozsudku Okresného súdu Bratislava V č.k. 59P/152/2019-92 zo dňa 13.10.2020) s tým, že rodičia medzi sebou komunikujú vo veľmi obmedzenej miere. Otec sa teda s maloletými deťmi aktuálne stretáva, v zmysle rozhodnutia súdu, ktorým schválil ich predchádzajúcu rodičovskú dohodu, a to dokonca aj nad rámec styku garantovaného ostatným meritórnym súdnym rozhodnutím. Pri takto zadefinovanom skutkovom stave (realizácia styku medzi otcom a maloletými deťmi) nebolo zistené žiadne ohrozenie pomerov maloletých detí. S ohľadom na obsah otcom podaného návrhu nevznikla potreba dočasne zastabilizovať styk otca s maloletými, keďže tento sa realizuje (minimálny rozsah styku potrebný na zachovanie citovej väzby je otcovi garantovaný rozhodnutím súdu, ktorým bola schválená predchádzajúca dohoda rodičov). Hoci sa rodičia dohodli na styku v absolútne minimálnom rozsahu, ktorý nedosahuje bežnú štandardnú úpravu styku rodiča, ktorému nie sú deti zverené s prihliadnutím na ich vek a vyspelosť, ide o rozsah nevyhnutne potrebný na to, aby nedošlo k odcudzeniu medzi otcom a maloletými, a zároveň v takej miere, aby si mohli budovať vzájomný vzťah. Takto v súčasnosti realizovaný rozsah styku zodpovedá nevyhnutnej úprave, zodpovedá inštitútu neodkladného opatrenia. Úprava styku v takom rozsahu, v akom sa jej domáha otec, si vzhľadom na okolnosti prípadu, mieru narušenia vzájomných vzťahov rodičov a výsledky doposiaľ vykonaného dokazovania vyžaduje vykonanie obširnejšieho dokazovania, ktoré je však presahujúce rámec dokazovania v konaní o nariadení neodkladného opatrenia, keďže otec mnohé zo svojich tvrdení uvádzaných v návrhu na neodkladnú úpravu neosvedčil. Navyše účelom neodkladného opatrenia je len taká dočasná úprava pomerov účastníkov konania, ktorá má zabezpečiť bezodkladnú realizáciu ich práv, kým nebude o nich rozhodnuté podľa hmotnoprávneho predpisu (Zákon o rodine) vo veci samej. V dôsledku uvedeného teda súd prvej inštancie návrh otca zamietol. Súd prvej inštancie súčasne dal do pozornosti, že neodkladné opatrenie nie je konečným rozhodnutím a jeho nariadením navrhovateľ nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Neodkladné opatrenie vychádza z pomerov a okolností, ktoré existujú v čase rozhodovania.

6. Súd prvej inštancie opakovane a rovnako apeloval na obidvoch rodičov, aby pri výkone svojich rodičovských práv a povinností mali na zreteli záujem ich maloletých detí, aby vzájomnou komunikáciou a súčinnosťou prispeli k riešeniu situácie v rodine, a to aj za využitia odbornej pomoci, aby sa naučili spolu obaja rodičia vecne a konštruktívne komunikovať ohľadne spoločných detí. Súd prvej inštancie oboch rodičov upozornil, že len rodičia sú zodpovední za to, čo zo svojich detí vychovávajú a aký vzor im prezentujú, a preto apeloval na rodičov, aby začali spolu vecne, slušne a konštruktívne komunikovať.

7. Proti tomuto rozhodnutiu podal otec maloletej v zákonnej lehote odvolanie, a v rámci svojho odvolania navrhol, aby Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd podľa ust. § 388 CSP uznesenie Okresného súdu Bratislava V č.k. 22P/58/2021-19 zo dňa 18.10.2021 zmenil tak, že vyhovie návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia v znení: „Súd upravuje styk otca s maloletou S. Z., nar. XX.XX.XXXX a maloletou S. Z., nar. XX.XX.XXXX tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletými v každom párnom kalendárnom týždni od piatka od 15.00 hod. do nedele do 15.00 hod., v každom nepárnom kalendárnom týždni v pracovných dňoch v pondelok, v stredu a v piatok od 15.30 hod. do 19.00 hod. s tým, že otec si maloleté deti prevezme a odovzdá v mieste bydliska matky. Eventuálne tak, že súd upravuje styk otca s maloletou S. Z., nar. XX.XX.XXXX a maloletou S.Ó. Z., nar. XX.XX.XXXX tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletými v každom párnom kalendárnom týždni v sobotu od 10.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu od 10.00 hod. do 18.00 hod. počas prvých štyroch realizovaných stretnutí a potom od piatka od 15.00 hod. do nedele do 17.00 hod., v každom nepárnom kalendárnom týždni v pracovných dňoch v pondelok, v stredu a v piatok od 15.30 hod. do 19.00 hod. s tým, že otec si maloleté deti prevezme a odovzdá v mieste bydliska matky. Matka je povinná maloleté deti na styk s otcom riadne pripraviť a odovzdať ich otcovi v určenom čase v mieste bydliska matky a po ukončení styku ich od otca riadne prevziať v mieste bydliska matky. V prípade, ak v čas určený na styk s otcom sa budú maloleté nachádzať v školskom zariadení, otec si maloleté prevezme v určenom čase v školskom zariadení, a po skončení styku ich odovzdá matke v mieste jej bydliska.“ Alternatívne navrhol, aby Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd podľa ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP napadnuté uznesenie Okresného súdu Bratislava V č.k. 22P/58/2021-19 zo dňa 18.10.2021 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Otec svoje odvolanie odôvodnil tým, že uznesenie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP), že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP). V rámci odvolania otec uviedol, že namieta závery súdu prvej inštancie (konštatované v bodoch 17. odôvodnenia napadnutého uznesenia), že v danej veci nie sú splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, pričom napadnuté uznesenie považuje za predčasné a neopodstatnené. Napadnutým uznesením došlo k porušeniu záujmu maloletých detí na riadny, štandardný, nie obmedzený styk s otcom, ktorý je garantovaný Zákonom o rodine ako i Dohovorom o právach dieťaťa. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia (ďalej aj len „návrh“) vychádzal iba formálne z toho, že o návrhu otca na úprave styku sa rozhoduje vo veci samej, že záujem maloletých detí nie je ohrozený, nakoľko sa styk otca s maloletými deťmi realizuje v zmysle rodičovskej dohody, i keď v absolútne minimálnom rozsahu. Podľa súdu prvej inštancie styk zodpovedá nevyhnutnej úprave, a teda zodpovedá inštitútu neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie apeloval na rodičov, aby zlepšili vzájomnú komunikáciu a touto prispeli k zlepšeniu situácie v rodine a aby spoločne absolvovali ponúknutú odbornú pomoc s cieľom naučiť sa spolu vecne a konštruktívne komunikovať, reflektovať na potreby detí a ich nezhody neprenášať na svoje deti. Otec v rámci svojho odvolania poukázal na to, že súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom nevysporiadal so skutkovými okolnosťami tvrdenými v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom sa jedná o skutočnosti preukazujúce, že aktuálne realizovaný styk otca s maloletými deťmi je v rozpore so záujmami maloletých detí. Súd prvej inštancie nedal na tieto skutočnosti žiadne odpovede, ani okrajovo sa k nim nevyjadril, nezaujal k nim relevantné stanovisko. Otec sa z odôvodnenia napadnutého uznesenia nedozvedá skutočné dôvody zamietnutia jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom dôvody, ktoré sú uvádzané v bode 17. odôvodnenia napadnutého uznesenia sú vágne a nepresvedčivé. Podľa názoru otca Nie je zrejmé, ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že otec neosvedčil potrebu dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi konania, a že nepreukázal svoje tvrdenia uvádzané v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, keďže súd prvej inštancie sa s týmito v návrhu obsiahlo a detailne uvádzanými skutočnosťami, vôbec nijako nevysporiadal. Bez povšimnutia súdu ostalo, že matka sústavne bráni otcovi v riadnom styku s maloletými deťmi, dlhodobo sa snaží vylúčiť otca z tejto jeho životnej role, dehonestuje ho, znevažuje a prechováva k nemu, ako aj k jeho partnerke neúctu a dešpekt, pričom neváhala opakovane porušiť rodičovskú dohodu. Pritom už z

doterajšieho konania vyplynulo, že matka reaguje veľmi senzitívne a protektívne vo vzťahu k maloletým, čo sa prenáša aj na postoj maloletých k otcovi. Uvedené správanie matky, podrobne opísané v návrhu, nemôže byť opomínané za danej situácie, kedy sa matka snaží už niekoľko rokov vytlačiť otca zo života maloletých. Je pritom zrejmé, že separácia maloletých od otca a jeho rodiny má na maloleté deti negatívny dopad. Matkine konanie a správanie nemožno viac tolerovať, keďže na takéto nie je daný žiadny dôvod. Otec v návrhu detailne, jasne, logicky a pravdivo rozporoval všetky tvrdenia, o ktoré matka opiera svoj návrh na zachovanie doterajšej úpravy styku otca s maloletými deťmi. Tie isté tvrdenia týkajúce sa partnerky otca, údajného ohrozenia zdravia maloletých detí zo strany otca, jeho neschopnosti sa o deti postarať a podobne, uvádzala matka v konaní vedenom pod sp.zn. 59P/1525/2019, v ktorom došlo k schváleniu rodičovskej dohody. Keďže otec v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyvrátil pravdivosť všetkých týchto skutkových tvrdení matky, vyvrátil aj skutkový základ schválenej rodičovskej dohody a najmä tiež preukázal, že od poslednej úpravy pomerov danej rozsudkom sp.zn. 59P/152/2019 došlo k ich podstatnej zmene. Podľa otca je nutné zdôrazniť, že v danej veci je bez pochyby preukázané, že styk otca s maloletými deťmi, ktorý je upravený rozsudkom sp.zn. 59P/152/2019 je v absolútnom rozpore so záujmami maloletých detí. Zdôraznil, že samotný súd prvej inštancie opakovane v tomto konaní vo veci samej, ako aj v napadnutom uznesení konštatuje, že styk otca s maloletými deťmi bol dohodnutý v absolútne minimálnom rozsahu, ktorý nedosahuje bežnú štandardnú úpravu styku rodiča, ktorému nie sú deti zverené s prihliadnutím na ich vek a vyspelosť. Nie je potom zrejmé, ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že styk je upravený v rozsahu nevyhnutne potrebnom na to, aby nedošlo k odcudzeniu medzi otcom a maloletými deťmi. Otec dal do pozornosti súdu, že z dôvodu intenzívneho vplyvu matky najmä staršia dcéra S. odmietala styk s otcom, pričom styk otca s maloletou S. napriek jeho enormnej snahe sa istý čas (v období 10/2020, 11/2020) vôbec nerealizoval. Ako otec uviedol v návrhu, až pôsobením výchovného vplyvu súdu na informatívnom výsluchu dňa 05.03.2021 sa postoj matky upravil, čím sa aj radikálne zmenil postoj maloletej S. a styk sa obnovil. Počnúc novembrom 2019 (nariadením neodkladného opatrenia v konaní sp.zn. 59P/152/2019 uznesením zo dňa 29.11.2019) mal otec veľmi obmedzenú možnosť na styk s maloletými deťmi, čím sa vytvoril stav, kedy opakovane a dlhodobo nedochádzalo k žiadnemu resp. extrémne obmedzenému styku otca s maloletými deťmi, čím sa vytváral priestor pre odcudzenie maloletých detí s otcom a naopak, k zintenzívneniu vplyvu matky a realizovania jej predstáv o fungovaní rodiny. Uvedený stav sa iba prehýbil rozsudkom sp.zn. 59P/152/2019 vydaným dňa 13.10.2020, čo vyvrcholilo odmietaním otca zo strany maloletých detí, najmä staršej S.. Uvedené skutočnosti boli dôvodom pre podanie návrhu otca na výkon rozhodnutia vedený pod sp.zn. 3Em/4/2020 a nariadenia výchovného opatrenia vedený pod sp.zn. 22P/10/2021. Je nutné pritom uviesť, že otec sa v mladšom veku maloletých detí plnohodnotne podieľal na výchove a starostlivosti o maloleté deti, pričom matka mu plne dôverovala, nechávala ho s malými deťmi častokrát samého počas víkendov, a nespochybňovala jeho schopnosť sa o deti postarať. Otec svojím návrhom žiada obnovenie plnohodnotnej realizácie styku, možnosti riadne a plnohodnotne sa podieľať na výchove a vývine maloletých detí, keďže mu je to znemožňované zo strany matky, a teraz aj zo strany súdu, napriek prianiu jeho vlastných detí. Pokiaľ súd prvej inštancie uvádza, že pre dieťa je najvhodnejšie domáce prostredie (bod 15. odôvodnenia napadnutého uznesenia), uvádzame, že otec plne rešpektuje a nijako nevytrháva svoje deti z domáceho prostredia. Otec žiada iba plnohodnotný primeraný styk so svojimi maloletými deťmi. Je však nutné uviesť, že maloleté deti majú svoje domáce prostredie vytvorené aj v domácnosti otca, kde majú svoju izbičku, zázemie, u otca majú svoje oblečenie, hračky, všetko potrebné. Nevynímajúc to, že v tomto prostredí je aj ich maloletý brat, tiež dcéra partnerky otca, s ktorými majú maloleté deti vytvorený veľmi blízky vzťah. Počas styku s otcom sú maloleté deti v im známom prostredí, kde sa cítia dobre a bezpečne, a preto aj s poukazom na prostredie, kde sa maloleté deti počas styku s otcom nachádzajú, nie je ich vývin nijako ohrozovaný. V zmysle doposiaľ vykonaného dokazovania, záverov výsluchu maloletých detí, stanoviska súdu prezentovaného na pojednávaní dňa 10.09.2021, neexistuje dôvod obmedzovať tento styk otca s maloletými deťmi na stretávanie sa iba 4 hodiny v sobotu a 4 hodiny v nedeľu každý druhý týždeň, a navyše v neprítomnosti partnerky otca. Za možné a aj žiaduce považuje otec, aby dochádzalo k stretávaniu sa detí s otcom počas celých víkendov aj s prenocovaním aj v mieste otcovho bydliska, a to aj v prítomnosti jeho partnerky. Neexistuje a nebol preukázaný žiaden dôvod na takéto výrazné obmedzenie styku otca s maloletými deťmi. Je nesporné, že maloleté dieťa potrebuje ku svojmu zdravému psychickému a fyzickému vývinu oboch rodičov, potrebuje vytvárať a budovať si vzťah tak s matkou, ako aj s otcom. Napadnutým uznesením dochádza k priamemu neoprávnenému zásahu do tohto práva maloletých detí. Otec namietá, že súd prvej inštancie nevyhodnotil aktuálne upravený rozsah styku otca s maloletými deťmi správne, nakoľko ho nevyhodnotil ako styk obmedzený, ktorá skutočnosť je zásadná aj pre rozhodovanie o tomto návrhu. Súdom prvej inštancie síce v napadnutom uznesení vyslovil, že ide o absolútne minimálny rozsah styku,

neuviedol však podstatnú skutočnosť, že ide o zjavné obmedzenie styku otca s maloletými deťmi, ktoré predstavuje obmedzenie jeho rodičovských práv v zmysle § 28 ods. 3 Zákona o rodine. Z dôvodu toho vec následne nesprávne právne posúdil. V danom prípade dochádza k sústavnému a dlhodobému obmedzovaniu rodičovských práva otca podieľať sa na výchove, výžive a všestrannom vývoji maloletých detí, ktorý stav je v hrubom rozpore so záujmami maloletých detí, že právo styku prináleží otcovi bez ohľadu na to, či je upravené súdnym rozhodnutím. Otec taktiež poukázal na to, že udržiavanie kontaktu medzi dieťaťom a rodičom, ktorý nežije v spoločnej domácnosti s dieťaťom, je v záujme dieťaťa a všeobecne sa odporúča, aby sa oddelene žijúci rodičia predovšetkým navzájom dohodli o spoločnej výchove dieťaťa a styku rodiča s dieťaťom. Dieťa potrebuje prítomnosť a starostlivosť obidvoch rodičov. V nadväznosti na poukaz súdu prvej inštancie, že rodičia nesmú uprednostňovať svoje vlastné záujmy pred záujmami maloletých detí otec uviedol, že kategoricky odmieta akúkoľvek úvahu, že otec svojím návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sleduje vlastné záujmy. Naopak, otec svojím návrhom sleduje záujmy maloletých detí na riadnom, primeranom a plnohodnotnom styku s otcom, sleduje pranie vlastných detí mať s otcom širší styk, mať možnosť u otca prespať pri každom styku, rozvíjať a budovať citový vzťah s otcom, mať vlastný plnohodnotný kontakt a priestor byť s otcom toľko, koľko potrebujú, pociťujú a želajú si, mať kontakt aj s maloletým bratom, partnerkou otca a jej maloletou dcérou. Na strane druhej, otec svojím návrhom sleduje potrebu neodkladnej dočasnej úpravy pomerov v záujme ukončenia neodôvodneného, neopodstatneného, do jeho rodičovských práv hrubo zasahujúceho stavu obmedzenia styku s maloletými deťmi. V danom prípade sa nejedná iba o to, že rodičovské práva a povinnosti matky a otca sú zjavne nevyvážené, ale ide o to, že rodičovské práva otca sú zjavne a hrubo porušované. Tento protiprávny stav nemôže byť akceptovaný poukazom na existujúcu rodičovskú dohodu, ktorá takéto porušenie práv otca reprezentuje. V súvislosti s rodičovskou dohodou opakovane otec poukázal na odôvodnenie rozsudku sp.zn. 59P/152/2019, v ktorom súd, ako aj kolízny opatrovník poukazovali na správanie sa matky ako manipulatívne a negativistické voči otcovi a najmä partnerke otca. Súd už v tomto rozsudku skonštatoval, že povinnosťou matky bude rešpektovať právo otca na styk s deťmi, ako aj právo detí na styk s otcom a zbaviť sa predsudkov a obáv z toho, že by deti boli v prítomnosti otca nejakým spôsobom ohrozené. Matka by v deťoch nemala evokovať pocit očakávania negatívnych zážitkov s otcom, a že sú otcom alebo jeho partnerkou nejako ohrozené. Matka je povinná deti na styk s otcom riadne pripraviť a to nielen ich vybaviť počasie a ročnej dobe zodpovedajúcim oblečením a obutím, ale tiež im vysvetliť, že sa s otcom stretnú a strávia s ním čas. Matka sa musí zdržať otvorených prejavov antipatie k otcovej partnerke, podporovania ich obáv zo stretnutia s otcom, ako aj z jej neprítomnosti pri realizácii styku. Otec by sa mal poučiť zo situácie, kedy mal zanedbať zdravotnú starostlivosť o deti a podceňiť zdravotný stav dcéry. S poukazom na rozsudok sp.zn. 59P/152/2019 má otec za to, že postoj súdu ani v tomto konaní sa nijako nezmenil a i napriek konštatovaným zásadným pochybeniam na strane matky, jej konaniu rozpornému so záujmami maloletých detí a s rodičovskými právami otca, súd zotráva na názore, že nie je potrebné poskytnúť záujmom maloletých detí a právam otca potrebnú súdnu ochranu. Deklaroval to i súd prvej inštancie, keď na pojednávaní vo veci samej navrhol otcovi vziať návrh na úpravu styku späť. Otec považuje za neakceptovateľné a neprípustné, aby súd za danej situácie preukázateľného protiprávneho konania matky poskytoval naďalej ochranu jej právam na úkor práv otca a predovšetkým na úkor záujmu maloletých detí a nezasiahol do tohto protiprávneho stavu okamžitou úpravou pomerov. Otec v rámci svojho podaného odvolania zdôraznil, že súčasne realizovaný styk otca s maloletými deťmi je nutné hodnotiť ako extrémne obmedzený styk otca s maloletými deťmi, ktorá skutočnosť je v priamom rozpore so záujmami maloletých detí, ohrozuje zdravý vývin maloletých detí, keďže nie je primeraný ich potrebám, veku, vyspelosti, citovému vzťahu s otcom, nezodpovedá požiadavke na zachovaní plnohodnotného vzťahu dieťaťa s rodičom, ktorému nie je dieťa zverené do osobnej starostlivosti. V konaní neboli osvedčené skutočnosti vylučujúce stretávanie maloletých detí s otcom v širšom rozsahu, ako je určené rodičovskou dohodou. Naopak, prezumovaným záujmom maloletých detí je vytvorenie priestoru pre rozvíjanie vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, teda aj s otcom. V návrhu otec opísal skutočnosti predchádzajúce obmedzeniu styku otca s maloletými deťmi, ako aj obdobie, keď sa otec o maloleté deti riadne staral. Namietal záver súdu prvej inštancie, že aktuálne realizovaným stykom nie sú záujmy maloletých detí nijako ohrozené. Naopak, je zrejmé, že ich záujmy sú značne ohrozované a porušované, tak ako otec opísal v návrhu ako i v tomto odvolaní. Účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých je poskytnutie aj preventívnej ochrany ich právam a záujmom ešte pred ich porušením, či ohrozením. Neodkladné opatrenie teda má aj preventívnu funkciu, na ktorú súd prvej inštancie neprihliadol, a to napriek tomu, že vzhľadom na protiprávne konanie matky má mimoriadny význam. Z návrhu jasne vyplýva, že maloleté deti si želajú širší rozsah styku s otcom a aktuálne trávený čas s otcom je pre ne nedostačujúci, pričom pre širšiu úpravu styku neexistujú žiadne prekážky. Prekážky pre širší styk otca s maloletými deťmi vytvára

výlučne matka, ktorá svojím konaním manipuluje deti voči otcovi, otca vytesnáva zo života maloletých detí, odoberá mu akúkoľvek možnosť podieľať sa na výchove a vývine maloletých detí. Opakovane je nutné zdôrazniť, že styk otca s maloletými deťmi, tak ako je v súčasnosti nastavený, nedáva z vecného ani časového hľadiska ani minimálnu možnosť otcovi podieľať sa na výchove a vývine maloletých detí. Aj v odôvodnení napadnutého uznesenia sa opakovane konštatuje, že prvoradá je záujem dieťaťa. Nepochybným záujmom maloletých detí je, aby s otcom mali širšie upravený styk bez obmedzení a to aj obmedzení týkajúcich sa partnerky otca, nakoľko to neprimerane obmedzuje, mátie samotné maloleté deti a vytvára u nich stav neistoty a znepokojenia, čo zistil i súd prvej inštancie z výsluchu maloletých detí. Bez povšimnutia súdu prvej inštancie ostalo, že ak bol prechodne resp. v istom čase realizovaný styk otca s maloletými deťmi nad rámec rozsudkom upraveného styku, bolo to predovšetkým z dôvodu toho, že samotné maloleté deti sa pýtali k otcovi a prosili matku, aby mohli u otca prespať a tráviť s ním viac času. Širší rozsah styku a styk bez obmedzení týkajúcich sa partnerky otca a s tým spojených nevyhnutných manévrov, ktorých sú maloleté deti účastné nijako neprosieva ich zdravému vývinu a psychickej pohode, práve naopak. Návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia nie je koncipovaný tak, že by výrazným spôsobom menil alebo rozširoval styk s maloletými deťmi, naopak, predstavuje jeho rozšírenie v prijateľnom, primeranom rozsahu tak, aby sa styk mohol postupne a pokojným spôsobom rozšíriť s prihliadnutím na záujmy maloletých detí. S ohľadom na konštatovanie súdu prvej inštancie v bode 16. odôvodnenia napadnutého uznesenia, že neodkladným opatrením sa má zabezpečiť ochrana právom chránených záujmov maloletých detí, s cieľom umožniť ničím nerušené konanie vo veci samej otec uviedol, že navrhovaným neodkladným opatrením sa zabezpečí ochrana práv záujmov maloletých detí, a súčasne sa nenaruší konanie vo veci samej. Otec je toho názoru, že súd prvej inštancie sa dôkladne nezaoberal samotným návrhom na neodkladné opatrenie, pretože z jeho znenia je zrejmé, že jeho nariadením sa ani nijako nemôže konanie vo veci samej narušiť. Súd prvej inštancie ani nešpecifikoval, že by neodkladným opatrením mohlo byť konanie vo veci samej narušené a akým spôsobom by k jeho narušeniu malo dôjsť. Otec má za to, že odôvodnenie napadnutého uznesenia v mnohých jeho bodoch (bod 15., 16., 18., 19., 20., 22., 23.) ostáva iba vo všeobecnej rovine, bez uvedenia konkrétnych skutočností, alebo tvrdení, ktoré by tam uvádzané všeobecné právne postuláty a odporúčania súdu boli vyhovením návrhu porušené resp. ohrozené. Čo sa týka odporúčaní súdu adresovaných rodičom smerujúcich k zlepšeniu vzájomnej komunikácie a súčinnosti s cieľom prispenia riešenia situácie v rodine, absolvovania ponúknutej odbornej pomoci, s cieľom naučiť sa spolu vecne a konštruktívne komunikovať, reflektovať na potreby detí, otec uviedol, že stranou, ktorá narúša vzájomnú komunikáciu je matka. Správanie matky, jej tvrdenia, procesná obrana a najmä praktiky smerujúce voči maloletým deťom, s cieľom vylúčiť otca z ich životov a minimalizovať jeho prítomnosť a vplyv na ich životy, je absolútne zrejmé. V návrhu otec detailne opísal a zdôvodnil až absurdnosť správania sa matky, ako aj jej argumentácie v konaniach pred súdom. Otec si je vedomý potreby zlepšenia vzájomnej komunikácie rodičov a sám žiadnym spôsobom nepokračuje v žiadnych konfliktach, naopak, týmto sa snaží všemožne zabrániť. No napriek opakovaným snahám otca, konštruktívna komunikácia s matkou nie je možná (dohoda už vôbec nie) a otec je nútený domáhať sa ochrany svojich práv na súde. Absencia schopnosti konštruktívnej komunikácie na strane matky je zjavná aj z jej písomných a ústnych prednesov v konaní vo veci samej (viď zvukové nahrávky z pojednávanií resp. informatívnych výsluchov). Otec prijal súdom ponúknutú odbornú pomoc a kontaktoval pracovníkov príslušných inštitúcií zaoberajúcich sa odbornou pomocou pre deti a rodinu. Pre dosiahnutie účelu, a to zlepšenia vzájomnej komunikácie a prípadnej dohody sú však potrební obidvaja rodičia, čo v tomto prípade žiaľ nie je možné, nie však z dôvodov na strane otca. Naopak, matka situáciu medzi rodičmi neustále eskaluje, nemá v záujme prestať s konfliktami, neustále si vymýšľa nové dôvody, pre ktoré by otcovi nemala dať deti, neakceptuje otca ako rovnocenného rodiča, pestuje dešpekt voči otcovi a najmä voči jeho partnerke tak u seba, ako aj u maloletých detí (podrobne opísané v bode II. a III., V. návrhu). Otec uviedol, že súdom prvej inštancie bolo výslovne uvedené, že matka by mala vyhľadať odbornú psychologickú pomoc na zlepšenie komunikácie a prekonanie svojho postoja voči partnerke otca, keďže jej postoj sa negatívne prejavuje na vzťahu maloletých detí k otcovi a jeho partnerke. Správanie sa matky je tak jednoznačne v rozpore so záujmom a právom maloletých detí na pravidelný, širšie vymedzený, riadny a pokojný styk s otcom a to aj v mieste jeho bydliska a aj za prítomnosti jeho partnerky a kompletnej rodiny. Súd nemôže preto za danej situácie vyčítať otcovi, že podal návrh vo veci samej, návrh na výkon rozhodnutia (ktoré medzičasom otec vzal späť a dňa 27.10.2021 súd vydal uznesenie o zastavení konania), návrh na nariadenie výchovného opatrenia. Čo sa týka partnerky otca, otec poukázal v plnom rozsahu na skutočnosti uvádzané v bode IV. návrhu a na týchto trvá. Opakovane zdôraznil, že partnerka otca nie je závadová alebo agresívna osoba, nikdy maloleté deti netyranizovala, citovo nevydierala, nikdy sa pred nimi nevyjadrovala nevhodne na adresu ich matky. Tento obraz o partnerke

otca vykonštruovala matka, pričom ich opodstatnenosť a pravdivosť sa nikdy nepreukázala. Naopak, aj tomto konaní bolo preukázané, že situáciu vytvára matka svojou neschopnosťou zmeniť svoj postoj voči partnerke otca. Je nepochybné, že maloleté deti nepociťujú strach z partnerky otca, ale strach z reakcie matky na prítomnosť jeho partnerky. Maloleté deti neprechovávajú voči jeho partnerke negatívny postoj, neprestali ju mať radi. Otec uviedol v návrhu, akým spôsobom sa deti prejavujú vo vzťahu k jeho partnerke. Bolo preukázané i to, že prechodné odmietanie otca a jeho partnerky zo strany maloletej S. bolo vykonštruované a bolo dané výlučne správaním matky, ktorá prechováva voči partnerke otca silne negatívny postoj. Dobrý a nadštandardný vzťah maloletých detí k partnerke otca bol z dôvodu zásahov matky násilne pretrhnutý. Úpravou styku otca s maloletými deťmi v neprítomnosti partnerky otca sa tento ich vzájomný vzťah môže zhoršiť, môže dôjsť k vzájomnému vzdáľovaniu až odcudzeniu, a môže viesť k trvalému negatívnemu postoju maloletých k partnerke otca a výrazne tým naruší aj vzťahy k súrodencovi resp. k dcére partnerky otca a de facto celej rodiny. Skutočnosť, že maloleté deti pri rozhovore s odborníkom resp. súdom vyslovujú, že nemajú radi partnerku otca, resp. že je zlá, vyplýva jednoznačne z preberania postoja matky voči partnerke otca. Odmietanie prítomnosti partnerky otca majú maloleté deti naučené od matky, ktorá v nich tento postoj evokuje. Manipulatívne správanie sa matky voči maloletým deťom sa prejavilo aj pri výsluchu maloletých detí v tomto konaní, počas ktorého sa maloleté vyjadrovali aj na adresu partnerky otca neprimerane ich rozumovej vyspelosti a veku. Otec má za to, že vzájomný vzťah rodičov maloletých, vzťah matky maloletých k partnerke otca a tým aj stretávanie maloletých otca s maloletými je zaťažené práve napätím prameniácim z týchto konfliktných vzťahov. Túto situáciu musia v záujme maloletých detí riešiť dospelí, predovšetkým samotná matka zmenou svojho postoja k partnerke otca. Na tieto, ako aj ďalšie skutočnosti uvádzané v návrhu, ktoré vyplynuli aj z doposiaľ vykonaného dokazovania, však súd prvej inštancie absolútne žiadnym spôsobom neprihliadol, čo považuje otec za flagrantné porušenie práv otca a jeho znevýhodňovanie voči matke zo strany súdu prvej inštancie. Preto je nútený konštatovať, že súd prvej inštancie, napriek apelu na rodičov o potrebe odstránenia konfliktov, svojím vlastným postupom a napadnutým uznesením konfliktnú situáciu medzi rodičmi iba prehľbuje. Otec má za to, že je tu naliehavý právny záujem na dočasnú úpravu styku maloletých detí s otcom, ktorý by bol v záujme maloletých detí, a to tak, aby styk otca s maloletými deťmi bol zabezpečený v primeranom, nie iba v nevyhnutnom, rozsahu. Kritérium nevyhnutného rozsahu styku otca s maloletými deťmi vyplýva z nesprávneho vyhodnotenia skutkového stavu súdom prvej inštancie a nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže toto kritérium sa aplikuje v prípade existencie preukázateľných dôvodov na obmedzenie styku povinného rodiča s dieťaťom, čo nie je prejednávaný prípad. V danom prípade nie je možné podľa názoru otca z tohto kritéria vychádzať, a preto postup súdu prvej inštancie nebol správny. Konanie pred súdom prvej inštancie je preto zaťažené takou vadou konania, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie o neodkladnom opatrení a predstavuje odňatie možnosti otca konať pred súdom. Otec zdôraznil, že osvedčil potrebu dočasnej neodkladnej úpravy pomerov, keďže bez akýchkoľvek pochyb je preukázané a osvedčené, že aktuálne realizovaný styk v zmysle rozsudku súdu prvej inštancie sp.zn. 59P/152/2019 predstavuje neprimerané a nedôvodné obmedzenie styku otca s maloletými deťmi, ktoré je v rozpore so záujmami maloletých detí. Rodičovi, ktorý s dieťaťom nežije, musí byť umožnený pravidelný kontakt, pretože je to práve množstvo času, počas ktorého rodič môže realizovať aj neverbálne výchovné pôsobenie, tzv. výchovu prítomnosťou, či príkladom. Zásadne nemožno obmedzenie styku vysloviť v prípade, ak uvádzané dôvody vyplývajú zo vzťahu medzi rodičmi a nie zo vzťahu medzi rodičom a dieťaťom. Do ukončenia dokazovania vo veci samej je potrebné zabezpečiť záujem maloletých na rozvoji a budovaní rovnocenného vzťahu s otcom a tiež zabrániť odcudzovaniu maloletých vo vzťahu k otcovi a jeho partnerke, čo však nie je možné bez pravidelného a rovnocenného styku. Úloha oboch rodičov v živote maloletého dieťaťa je nezastupiteľná a záujmom dieťaťa nepochybne je, aby bolo v starostlivosti toho z rodičov, ktorý uznáva úlohu a dôležitosť druhého rodiča v živote dieťaťa a je presvedčený, že i ten druhý rodič môže byť dobrým rodičom. Po rozpade rodiny s maloletým dieťaťom nielen etika príbuzenských vzťahov, ale aj zákon zaväzuje dieťa k povinnosti svojich rodičov ctíť a rešpektovať, kým rodičovská zodpovednosť (za riadnu výchovu dieťaťa) je prikázaná obom rodičom; preto pokiaľ nie sú zistené tak závažné skutočnosti, ktoré by viedli k pozastaveniu výkonu rodičovskej zodpovednosti, nie je dôvod na to, aby rodič, v ktorého priamej rodičovskej starostlivosti maloleté dieťa nie je, sa s dieťaťom nestretával, resp. stretával sa iba vo veľmi obmedzenom rozsahu. Keďže vzájomné vzťahy medzi otcom a maloletými deťmi sú obojstranne pozitívne a otec má vytvorené vhodné podmienky pre starostlivosť o maloleté deti, je nevyhnutné umožniť otcovi s maloletými deťmi čo najširší osobný styk, aby aj otec, ktorému deti neboli zverené do starostlivosti, mal primeranú možnosť podieľať sa na ich výchove, svojou rolou otca prispievať k ich zdravému vývinu a umožniť maloletým rozvíjať príbuzenské vzťahy i s rodinou zo strany otca. Styk otca s maloletými deťmi v širšom rozsahu aj s prenocovaním bude napĺňať svoj účel v tom zmysle, že

bude napomáhať zdravému psychickému a fyzickému vývinu maloletých detí, ktoré si potrebujú vytvárať a budovať vzťah nielen s matkou, ale v rovnocennej miere aj s otcom. Otec považuje za potrebné, aby maloleté dcéry poznali a rozvíjali vzťah aj so svojim mladším bratom, čo pri súčasnom nastavení styku nie je možné resp. je veľmi obtiažne a zaťažujúce toto maloleté dieťa. Maloletý L. je vo veku 2 rokov a je odkázaný na takmer plnú starostlivosť svojej matky (partnerky otca). V čase pred príchodom maloletých do domácnosti otca maloletý L. opúšťa byť spolu s jeho matkou, resp. v prípade odchodu iba partnerky otca ostáva bez prítomnosti a starostlivosti svojej matky, čo považuje otec za neprimerané a nevhodné a v rozpore s jeho záujmami. Otec zdôraznil, že pri tak obmedzenom rozsahu, aký je vymedzený súdnym rozhodnutím je ďalšie obmedzovanie styku otca s maloletými deťmi, v dôsledku správania a postoja matky neprípustné. Úprava styku tak, ako je nastavená v zmysle rozhodnutia sp.zn. 59P/152/2019 zo dňa 13.10.2020 je absolútne nedôvodná, keďže neexistuje žiaden relevantný dôvod na takéto obmedzenie styku otca s jeho maloletými deťmi, či už v otázke časového rozsahu, ktorý nebol a nie je ničím podložený, ako aj v podmienke neprítomnosti partnerky otca pri styku, ktorá je nastavovaná iba matkou, na základe jej subjektívneho negatívneho postoja voči partnerke otca. Takto nastavená úprava styku je absolútne neprimeraná pomerom na strane otca, ako aj na strane maloletých detí, pričom obidve strany majú záujem a vôľu stráviť spoločný čas v širšom rozsahu, deti sa styku s otcom dožadujú. Úprava styku otca s maloletými deťmi v neprítomnosti jeho partnerky je absolútne neopodstatnená, a neprimerane a nezákonne zasahujúca do rodičovských práv otca, ako aj do osobnostných práv jeho partnerky, keďže neexistuje jediný skutkový alebo právny dôvod na vylúčenie prítomnosti partnerky otca pri styku s deťmi. Ide o zjavný výsledok matkou vykonštruovaného problému a negatívneho postoja voči partnerke otca. V nadväznosti na vyššie uvedené má otec za to, že vznikla neodkladná potreba novej, širšej úpravy styku maloletých s otcom bez obmedzenia, čo sa týka neprítomnosti partnerky otca, v súlade so záujmom maloletých detí tak, aby si maloleté mohli budovať rovnocenný vzťah s oboma rodičmi, teda aj s otcom. Vychádzajúc z postojov matky totiž nie je dôvodné predpokladať, že bez intervencie súdu dôjde v dohľadnom čase k pravidelnému rozšíreniu styku otca s maloletými a zrušeniu vylúčenia prítomnosti partnerky otca na základe dohody rodičov. Čo sa týka úpravy styku navrhovanej neodkladným opatrením má otec za to, že styk otca s maloletými deťmi, tak ako ho navrhuje otec, t.j. od piatka do nedele aj s prenocovaním a taktiež počas pracovných dní popoludní je absolútne odôvodnený. Maloleté deti sú na širší styk s otcom aj v jeho domácnosti a aj za prítomnosti jeho partnerky pripravené. Otec poukázal v tomto smere aj na názor súdu prvej inštancie, ktorý bol vyslovený na pojednávaní dňa 10.09.2021, teda že nateraz určený styk je veľmi obmedzený, je to minimum toho, čo otec môže mať a otec má zo zákona právo na styk aj s prenocovaním od piatka do nedele. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie preto otec považuje za zjavne zmätočné, nekoherentné, nepresvedčivé a nespravodlivé a rozporné so záujmami maloletých detí. Súd prvej inštancie úplne ponechal bez povšimnutia kľúčovú otázku, a to, že dlhodobo je styk otca s maloletými deťmi výrazne a bez zjavných dôvodov obmedzený, čo je v rozpore so záujmami maloletých detí, v rozpore právnou úpravou Slovenskej republiky i Dohovorom o právach dieťaťa. Súčasne otec namietol, že napadnuté uznesenie je nedostatočne odôvodnené, keďže sa v ňom súd prvej inštancie nevysporiadal ani len s podstatnou argumentáciou otca, jeho tvrdenia týkajúce sa konkrétnych skutočností zakladajúcich jeho nárok na dočasnú úpravu pomerov ostali nepovšimnuté, absentujú jasné a zrozumiteľné odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, čo zakladá nepreskúmateľnosť, arbitrárnosť a zjavnú neodôvodnenosť napadnutého uznesenia. Ústavný súd Slovenskej republiky pritom stabilne judikuje, že všeobecný súd by nemal byť vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení nekoherentný, t.j. jeho rozhodnutie musí byť konzistentné a jeho argumenty musia podporiť príslušný záver. Súčasne musí dávať dôraz tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Otec má za to, že nie sú splnené podmienky na zamietnutie návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia iba z dôvodu toho, že sa vo veci samej vedie konanie a že sa v súčasnosti realizuje (obmedzený) styk otca s maloletými deťmi. Otec uviedol, že v postupe súdu prvej inštancie je zjavné, že nekonal spravodlivo, nestranne a nezaujato. Vyššie uvedeným postupom súd prvej inštancie porušil právo otca na spravodlivý súdny proces, na konanie pred nezávislým a nestranným súdom a právo na zachovanie princípu rovnosti zbraní. Vzhľadom na vyššie opísané skutočnosti otec navrhuje, aby odvolací súd jeho odvolaniu v plnom rozsahu vyhovel.

8. Matka ani kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadrili.

9. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nebol viazaný rozsahom ani dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 C.m.p.), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 C.s.p. neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť, respektíve zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne a právne správne potvrdil (§ 387 ods.1,2 C.s.p.).

10. Podľa § 65 CMP poriadok odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

11. Podľa § 66 CMP odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

12. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

13. Účelom neodkladného opatrenia je dočasne upraviť pomery účastníkov, či už pred začatím konania, alebo v priebehu konania. Možno ho nariadiť len vtedy, respektíve dovtedy, kým nie sú dané podmienky pre konečné rozhodnutie vo veci. Zásadne sa ním neprejudikuje právo účastníkov a tretích osôb. Stráca svoje opodstatnenie akonáhle súd poskytne ohrozenému alebo porušenému právu definitívnu ochranu. Musí byť pritom daná aspoň naliehavá potreba predbežnej úpravy a nárok musí byť osvedčený. Neodkladné opatrenie iba výnimočne je takým rozhodnutím, ktoré rieši vec samu. Účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam pred ich porušením, či ohrozením. V konaní starostlivosti súdu o maloleté dieťa je pri nariadení neodkladného opatrenia súd povinný v záujme maloletého dieťaťa starostlivo uvážiť, či sú pre takéto opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Musí byť daná naliehavá potreba predbežnej úpravy a nárok musí byť osvedčený. Neodkladné opatrenie v zásade nemá nahrádzať rozhodnutie vo veci samej a je dôvodné ho nariadiť vtedy, ak je ohrozený záujem maloletého dieťaťa, jeho zdravý vývoj, výchova, jeho výživa, a bez nariadenia neodkladného opatrenia, by reálne mohlo dôjsť k poškodeniu záujmu maloletého.

14. Odvolací súd ako prvoradá pripomína, že každé neodkladné opatrenie musí vždy vychádzať z pomerov a okolností, ktoré existujú v čase rozhodovania. Základnou podmienkou uplatnenia tohto procesného inštitútu je preukázanie potreby neodkladného zásahu súdu do pomerov účastníkov. V konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloletých (§ 111 CMP) je neodkladné opatrenie procesným prostriedkom ochrany zjavne ohrozených práv maloletého dieťaťa do doby, kým nebude o nich rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine. Ochrana práv maloletého dieťaťa je prioritou každého konania súdu podľa § 111 CMP a súd je povinný ju zabezpečiť aj proti vôli rodiča.

15. Pokiaľ ide o navrhované neodkladné opatrenie odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že inštitút neodkladného opatrenia neslúži na to, aby nahrádzal rozhodnutie vo veci samej, ale na to, aby súd neodkladne zasiahol v prípade, že dochádza k ohrozeniu práv maloletých detí a sú splnené všetky podmienky na jeho vydanie. V danom prípade otec veľmi podrobne popísal zmenu okolností, ktorá podľa neho nastala od vydania posledného rozhodnutia vo veci t.j. od schválenia rodičovskej dohody súdom t.j. odo dňa 13.10.2020, a bola schválená rozsudkom č.k. 59P/152/2019-92. Na základe tejto dohody je otec oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi v každom párnom kalendárnom týždni v sobotu od 14.00 hod do 18.00 hod a v každom párnom kalendárnom týždni v nedeľu od 10.00 hod do 14.00 hod., bez prítomnosti partnerky otca s tým, že otec si maloleté deti prevezme a odovzdá v mieste trvalého bydliska matky, alebo v mieste zamestnania matky. Otec argumentuje v rámci podaného odvolania aj tým, že takto upravený rozsah styku otca s maloletými deťmi je veľmi obmedzujúci tak pre neho, pre maloleté deti, ale aj pre partnerku otca, ktorá má s otcom maloletého syna, a preto aj realizácia takto upraveného styku nie je nikomu na prospech. Odvolací súd na tento argument otca uvádza, že to bol v prvom rade otec a rovnako aj matka, ktorí sa dohodli na znení takejto rodičovskej dohody, týkajúcej sa úpravy styku otca s maloletými deťmi. Dnes argumentovať tým, že takto upravený rozsah styku otca s maloletými deťmi je dokonca v rozpore so zákonom neobstojí, nakoľko súd vždy uprednostní rodičovskú dohodu pred autoritatívnym rozhodnutím, pričom rodičia pri modifikácii dohody sami najlepšie vedia a posúdia, aká úprava styku otca s maloletými deťmi je v súlade s najlepším záujmom maloletých detí. Ak však skutočne v tomto prípade od vydania posledného súdneho rozhodnutia došlo k zmene pomerov, ktoré si vyžadujú zmenu súdneho rozhodnutia, je potrebné najskôr tvrdené skutočnosti zo strany otca preveriť t.j. podrobiť dokazovaniu vo veci samej a v prípade ich preukázania je zmena rozhodnutia súdu prvej inštancie odôvodnená. Inými slovami, takúto zmenu rozsahu úpravy styku otca s maloletými deťmi realizovať

formou nariadenia neodkladného opatrenia t.j. iba na základe tvrdených skutočností zo strany otca (bez ich reálneho overenia a preukázania) nie je bežnou rozhodovacou praxou. V danom prípade tak, ako bolo vyššie uvedené je potrebné skutočnosti tvrdené otcom podrobiť dokazovaniu vo veci samej, zhodnotiť, či došlo k zmene skutočného stavu veci, a následne vo veci rozhodnúť. Z týchto dôvodov má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie postupoval správne, ak v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia ustálil, že v tomto prípade absentuje potreba bezodkladnosti úpravy pomerov. V prípade, ak totiž chce súd nariadiť neodkladné opatrenie, toto vo všeobecnosti môže nariadiť iba vtedy, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo, ak je daná dôvodná obava, že exekúcia bude ohrozená. Ich vzájomná kumulácia nie je vylúčená. Pokiaľ ide o potrebu bezodkladnosti úpravy pomerov táto podľa názoru odvolacieho súdu musí existovať už v čase nariadenia neodkladného opatrenia, respektíve bezprostredne pred ním. Táto potreba musí byť bezodkladná, čo zahŕňa aj prvok naliehavosti aj nevyhnutnosti. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu, ktorá však musí byť objektívne preskúmateľná, na základe odôvodnenia rozhodnutia. V danom prípade má odvolací súd spolu so súdom prvej inštancie za to, že potreba bezodkladnosti úpravy pomerov splnená nebola a to z dôvodu, že rozsudkom súdu prvej inštancie zo dňa 13.10.2020, č.k. 59P/152/2019-92 súd schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej je otec oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi v každom párnom kalendárnom týždni v sobotu od 14.00 hod do 18.00 hod a v každom párnom kalendárnom týždni v nedeľu od 10.00 hod do 14.00 hod., bez prítomnosti partnerky otca s tým, že otec si maloleté deti prevezme a odovzdá v mieste trvalého bydliska matky alebo v mieste zamestnania matky. Tak, ako aj otec aj súd (prvoinštančný aj odvolací) má za to, že takto upravený rozsah styku otca s maloletými deťmi je síce nedostatočný, avšak tento nie je možné zmeniť prostredníctvom nariadenia neodkladného opatrenia t.j. bez realizácie dokazovania a bez preverenia skutočností tvrdených zo strany otca. Z týchto dôvodov potom možno uzavrieť, že zmena rozsudku je spravidla možná iba rozsudkom a nie formou neodkladného opatrenia, hlavne za situácie, že absentuje potreba bezodkladnosti úpravy pomerov. Táto by tu bola iba v prípade, ak by sa otec s maloletými deťmi vôbec nestretával, čo však nie je tento prípad. Aj nedostatočná realizácia styku otca s maloletými deťmi vo všeobecnosti vylučuje potrebu bezodkladnosti úpravy pomerov prostredníctvom nariadenia neodkladného opatrenia. Neznamená to však, že zmena pomerov od vydania posledného rozhodnutia skutočne nenastala, a preto otcom navrhovaná úprava styku s maloletými deťmi za existencie a preverenia všetkých tvrdených skutočností zo strany otca môže byť vo veci samej dôvodná. Podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia však v danom prípade splnené neboli. Z týchto dôvodov potom odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne a právne správne potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

16. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).